Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1919-09-17

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 6 5 7

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9944

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς
ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι
Ἐτησία Σελ. 12. Ἐτησία Σελ. 14
Ἑξάμηνος » 6 Ἑξάμηνος » 8
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α΄ (ΙΑ΄) ΑΡΙΘ. 22 (657)
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 17η Σεπτεμβρίου 1919.

ΤΟ ΘΡΑΚΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΚΚΡΕΜΕΣ

Ἔχουσιν ἤδη ὑπ' ὄψιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται τηλεγραφικὴν διὰ τοῦ Ρέουτερ περίληψιν τοῦ κειμένου τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνθήκης, καθ' ἣν αὕτη ἀποκλείεται τοῦ Αἰγαίου λαμβάνουσα μόνον διέξοδον ἐμπορικὴν διά τινος θρακικοῦ λιμένος, καὶ τὰ μεσημβρινὰ ὅριά της μετατίθενται πρὸς βορρᾶν κατὰ μῆκος τῆς Ροδόπης. Ἡ Δυτικὴ ὡς καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη τίθενται ὑπὸ τὴν συμμαχικὴν κατοχὴν καὶ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἀφίνεται ἡ κατεχομένη ὑπὸ τούτων ζώνη, ἣν ἀγνοοῦμεν. Ἡ Θράκη, κατὰ τὴν συνθήκην, ἐκχωρεῖται ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας εἰς τοὺς Συμμάχους, καὶ περὶ τῆς τύχης αὐτῆς οὐδεὶς γίνεται ὑπαινιγμός, ἐνῷ σαφῶς δηλοῦται ὅτι ἡ Στρώμνιτσα μετὰ τῆς οἰκείας ἐπαρχίας ἐκχωρεῖται εἰς τὴν Γιουγγοσλαυΐαν ἤτοι τὴν μεγάλην Σερβίαν, σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ διαμέρισμα τοῦτο διεξεδίκει ὁ κ. Βενιζέλος ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, διότι ἡ Στρώμνιτσα θὰ ἦτο ἢ Ἑλληνικὴ ἢ Βουλγαρική, καὶ παραχωρεῖται εἰς τρίτον ὅστις δὲν ἐφαίνετο διεκδικῶν αὐτήν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανειλημμένως προσεκλήθη παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῶν Πέντε, ἵνα ἐκθέσῃ τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια ἐπὶ τῆς Θράκης καὶ ἀντικρούσῃ τοὺς βουλγαρικοὺς ἰσχυρισμούς, καὶ τοῦτο ἐδήλου ὅτι ἡ Θράκη ἠμφισβητεῖτο ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν τέλει θὰ ἀπέβαινεν αὕτη ὁριστικὴ κτῆσις τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης. Ἐντούτοις διὰ τῆς κοινοποιηθείσης συνθήκης ἐκχωρεῖται μόνον πρὸς τοὺς Συμμάχους καὶ μόλις ἐπιτρέπεται ἡ διατήρησις προσωρινῆς κατοχῆς ζώνης τινὸς ἐν Θράκῃ ὑπὸ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Κολακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι διὰ χειρὸς τῶν Συμμάχων ἡ Θράκη ἥ τε Δυτικὴ καὶ ἡ Ἀνατολικὴ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Σάρου μέχρι Μηδείας θὰ παραδοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ πάντα δίκαιον λόγον ἱστορικόν, ἐθνολογικὸν καὶ πολιτικόν, καὶ ἂν ἡ Δυτικὴ Θράκη δὲν παρεδόθη ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦτο συμβαίνει, διότι ἡ τύχη αὐτῆς συνδέεται μετὰ τῆς τύχης τῆς Ἀνατολ. Θράκης, ἥτις θὰ διακανονισθῇ μετὰ τῆς τύχης τῆς Τουρκίας.

Τοιαύτη εἶνε ἡ αἰσιόδοξος ἄποψις τῆς Θρακικῆς ὑποθέσεως συμφώνως πρὸς τὴν ἀδιάπτωτον βενιζελικὴν αἰσιοδοξίαν, ἥτις τὴν ὑπόθεσιν τῆς Θράκης ἐθεώρησε πάντοτε ὡς ἐξησφαλισμένην ἀπολύτως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνεμένετο μόνον ἁπλῆ καὶ καθαρὰ πρόσκλησις πρὸς παραλαβὴν τῆς ὅλης μεσημβρινῆς Θράκης. Εὐχόμεθα ὁλοψύχως ὅπως ἥ τελικὴ ἔκβασις τῆς Θρακικῆς ὑποθέσεως ἀποβῇ ὁλοσχερῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Πιστεύομεν ἐντούτοις ὅτι μετὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀπογοητεύσεις, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ γένηται ὀλιγώτερον αἰσιόδοξος καὶ περισσότερον διπλωμάτης μὴ ἐπιτρέπων νὰ μεταχειρίζωνται αὐτὸν ὡς ἡ ἀλώπηξ τὸν κόρακα τοῦ μύθου.

Ὑπάρχει δυστυχῶς καὶ ἄλλη ἄποψις τῆς Θρακικῆς ὑποθέσεως, ἡ περὶ αὐτονομίας ἢ διεθνοποιήσεως αὐτῆς, καὶ φαίνεται αὕτη ὅτι εἶνε ὑστερογενὲς ἐξάμβλωμα τῆς πολιτικῆς μεγαλοφυΐας τοῦ προέδρου Οὐΐλσων.

Πρὸ τῆς ἀνενδότου ἀρνήσεως τῶν Συμμάχων ὅπως ἐπιτρέψωσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὴν κατοχὴν τῆς Δυτικῆς Θράκης μέχρι τοῦ Αἰγαίου, ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων καὶ ἡ ὁμὰς τῶν προπαγανδιστῶν τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ Ροβερτείου Λυκείου ἐν Κωνσταντινουπόλει συνέλαβον ἱερὸν σχέδιον πρὸς ἀποκλεισμὸν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Θράκης, τὴν αὐτονομίαν ἢ τὴν διεθνοποίησιν αὐτῆς, καὶ τοιαύτη φέρεται ἀπὸ μηνὸς περίπου ἡ γνώμη τοῦ Οὐΐλσων καὶ τοιαύτη ἐδόθη ἀπάντησις εἰς τὴν Ἀμερικαν. ἀντιπροσωπείαν παρὰ τῇ Συνδιασκέψει τῆς εἰρήνης ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν.

Εὐτύχημα εἶνε ὅτι ἡ Βουλγαρία ἀπεκλείσθη τοῦ Αἰγαίου, καὶ τοῦτο ἔδει νὰ γένηται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνακωχήν, χωρίς τινος συζητήσεως καὶ ἐντούτοις παρειλκύσθη τὸ ζήτημα ἐπὶ δύο καὶ ἥμισυν μῆνας, ἀφ' ἧς οἱ Βούλγαροι ἀντιπρόσωποι ἀφίκοντο εἰς Παρισίους. Διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ Θρακικὸν ζήτημα παραμένει πάντοτε ἄλυτον, ἐξέρχεται δὲ μάλιστα αὕτη ζημιωμένη ἀπολέσασα τὴν Ἐπαρχίαν Στρωμνίτσης.

Οἱ φίλοι καὶ Σύμμαχοι Σέρβοι μετὰ τοῦ Ἑλληνικωτάτου Μοναστηρίου προσκτῶνται ἤδη καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Στρώμνιτσαν, καὶ ἡ Ἑλλὰς μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης καὶ ἄδηλον ἐπὶ πόσον ἔτι χρόνον θὰ διατελῇ ἐν δαπανηροτάτῃ ἐπιστρατεύσει ἐπὶ προσδοκίαις μόνον καὶ ἐλπίσιν, ὧν οὐδεμία μέχρι τοῦδε ἐπραγματοποιήθη.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας μὲ τὰς χεῖρας κενὰς καὶ μετὰ παθητικοῦ μάλιστα, τῆς Στρωμνίτσης, καὶ ἂν μὴ λιθοβοληθῇ, ὀφείλει νὰ διακηρύξῃ ἀπεριφράστως τὸν μέγιστον κίνδυνον τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων καὶ νὰ καλέσῃ εἰς συναγερμὸν καὶ συνασπισμὸν τοὺς Πανέλληνας οὐχὶ περὶ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτόν.

Ἡ Βουλὴ τῆς 31 Μαΐου 1915, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ κ. Βενιζέλος θὰ λογοδοτήσῃ, ὀφείλει νὰ διακηρύξῃ ὅτι οὐδεμίαν θέσιν ἔχει ὁ κ. Βενιζέλος οὐ μόνον ἐν αὐτῇ ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ γωνίᾳ Ἑλληνικῇ, ἐφόσον δὲν ἱκανοποιοῦνται τὰ ἐθνικὰ δίκαια ἐπὶ Ἑλληνικωτάτων χωρῶν.

Τὸ Ἑλληνικὸν γένος ὅλον ὡς εἷς ἄνθρωπος ἂς ἐξεγερθῇ καὶ ἂς ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ κ. Βενιζέλου τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν τοσαύτας δοκιμασίας καὶ πικροτάτας θυσίας.

Ἂς μὴ συναντήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ ὅλῳ καὶ ἓν βλέμμα εὐμενὲς καὶ ἓν μειδίαμα φιλικόν.

Πᾶσα ἐπιφύλαξις πρέπει νὰ γένηται πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ ἔθνους, ὥστε νὰ νοηθῇ παρὰ πάντων καὶ ἰδίᾳ ἐκείνων, ὧν ἐξυπηρέτησε μέχρι τοῦδε τὰ συμφέροντα ἀντὶ μεγάλων θυσιῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅτι θὰ κηρυχθῇ Παυσανίας ἢ Θεμιστοκλῆς ἀπὸ τῆς τοιᾶσδε ἢ τοιᾶσδε ἐκβάσεως τῶν ἐκκρεμῶν Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων.

Ἐνισχύεται ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ὁ κ. Βενιζέλος, οὐχὶ ἐπιδοκιμαζόμενος καὶ ἐπικροτούμενος ἀλλ' ἀποδοκιμαζόμενος καὶ ἀπειλούμενος. Ἡ θέσις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ ἐξήρτηται ὅλως ἀπὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐπιτυχίας τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ, καὶ ἐφόσον ἀποτυγχάνει ἡ πολιτική του ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ καὶ βλάβῃ τῶν ὑψίστων ἰδεωδῶν καὶ τῶν μεγίστων συμφερόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, θὰ ἐπίκηται κατ' αὐτοῦ τὸ ἐθνικὸν ἀνάθεμα καὶ ἡ ἐθνικὴ κατάρα. Τοῦτο ἀναγνωρίζει καὶ ὁμολογεῖ λέγων ὅτι θὰ ἦτο ἄξιος λ ι θ ο β ο λ ι σ μ ο ῦ ἂν τὸ Θρακικὸν ζήτημα ἤθελεν ἀποβῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος — καὶ παρέπονται ἄλλα ζητήματα ἐθνικὰ ἐξίσου μεγάλα καὶ ζωτικὰ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν.

Αὐτόνομος Θράκη θὰ ἦτο νέα πέτρα σκανδάλου, ὡς ἐγένετο ἄλλοτε ἡ αὐτόνομος Ἀνατολ. Ρωμυλία, μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, καὶ θὰ ἦτο ἀναβίωσις τοῦ Ἀνατολ. ζητήματος ὑπὸ ἄλλην μορφὴν ἐξίσου ὀξεῖαν.

Ἡ προσάρτησις τῆς Θράκης εἰς τὸ διεθνὲς κράτος τῆς Κ)πόλεως θὰ ἦτο ἐλεεινὴ παρερμηνεία καὶ κατάχρησις τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ τῆς διεθνοποιήσεως αὐτῆς μετὰ τῶν Πορθμῶν. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἱδρύσεως νέου Κράτους ἐκτεταμένου καὶ περιλαμβάνοντος ἑκατομμύρια πληθυσμοῦ, ἀλλ' ἁπλῶς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν πορθμῶν ὑπὸ πάντων ἀνεξαρτήτως τῶν ἐθνῶν καὶ πρὸς κοινὴν διεθνῆ περιφρούρησιν τῆς στρατηγικωτάτης ταύτης θέσεως, μεταξὺ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ προσηλυτιστικὴ βουλιμία τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας μετὰ τοῦ Ροβερτείου Λυκείου ἀποβαλοῦσα τὰς βλέψεις αὐτῆς ἐπὶ τὴν Βουλγαρίαν προσπαθεῖ νὰ καταστήσῃ τὴν Θράκην ἄλλο νέον στάδιον προσηλυτισμοῦ.

Ὁπωσδήποτε τὸ Θρακικὸν ζήτημα, ἄλυτον ἔτι καὶ ἐκκρεμές, πρόκειται εὐρὺ στάδιον δράσεως ἐθνικῆς διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ δράσεως διπλωματικῆς διὰ τὸν κ. Βενιζέλον. Ὁ ἑλληνισμὸς ὅλως ἂς συνασπισθῇ κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἂς διαδηλώσῃ ὁμόφωνος καὶ ὁμόθυμος τὴν ἀμετάθετον ἀπόφασίν του ὅπως ἐπιδιώξῃ μετὰ πάσης δυνάμεως καὶ ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων του.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΛΑΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Καθ' ὃν χρόνον εἰσηγεῖτο ὁ Ἕλλην ὑπουργός, ὅσα ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ ἐδημοσιεύσαμεν περὶ τοῦ κλασικοῦ γυμνασίου μετὰ τοὺς δύο ἐνδόξους πολέμους, ἐνεφορεῖτο ὑπὸ πνεύματος μεταρρυθμιστικοῦ καὶ διετέλει ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ βενιζελικοῦ πνεύματος, καθ' ὃ ἡ πρὸς τὰ πάτρια προσήλωσις καταγγέλλεται ὡς προγονοπληξία, ῥέπει δὲ πρὸς μαλλιαρισμὸν καὶ ἐννοεῖ νὰ διακοπῇ πᾶσα σχέσις πρὸς τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον παρελθόν, καὶ ἀξιοῖ τὸ μέλλον νὰ θεμελιωθῇ ἐπὶ βάσεων νέων, χωρὶς νὰ ἀναλογίζωνται οἱ ταῦτα δοξάζοντες ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ θεμελιοῦται ὁ νεώτερος πολιτισμός, διὰ βαθμιαίας ἐξελίξεως καὶ ἀναπτύξεως, πᾶσα δὲ περαιτέρω πρόοδος θὰ εἶναι ῥυθμικὴ καὶ ἁρμονικὴ ἐξέλιξις, θεμελιουμένη πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου κλασικοῦ κόσμου. Πολλάκις ἐν τῷ ἀπωτέρῳ καὶ τῷ ἐγγυτέρῳ παρελθόντι ἠγέρθησαν κραυγαὶ κατὰ τῆς κλασικῆς παιδεύσεως καὶ προὐκάλεσαν πολὺν θόρυβον, ἀλλὰ πάντοτε μετ' ἐπισταμένην μελέτην ὑπὸ σπουδαιοτάτων ἀνδρῶν, αἱ κατακραυγαὶ ἐκεῖναι κατεσιγάσθησαν καὶ ὁ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πολιτισμὸν σεβασμὸς παρέμεινεν ἀδιάπτωτος.

Καὶ ὅτε ἐπεχείρησαν ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ ῥιζικὰς μεταρρυθμίσεις, ἵδρυσαν παρὰ τὸ κλασικὸν γυμνάσιον—ἐν ᾧ διδάσκεται πάντοτε ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Λατινική,— πρακτικὰς σχολάς, δὲν παρέλιπον ὅμως εἰς τὰς σχολὰς ταύτας τὴν λατινικήν, διότι αἱ γλῶσσαι τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν ἔχουσι διαμορφωθῆ βάσιν ἔχουσαι τὴν λατινικὴν καὶ ὁ ἑσπέριος πολιτικὸς διατελεῖ ἐγγύτερος πρὸς τὸν ρωμαϊκὸν τοιοῦτον.

Δὲν εἶναι ἐντούτοις παράδοξον ὅτι μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἀνεβίωσεν ἡ ἔφεσις πρὸς τὴν κλασικὴν παίδευσιν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας ἐν Γαλλίᾳ προσαγορεύων τοὺς σπουδαστὰς τοῦ κολλεγίου ἐν Μομπελλιὲ διεκήρυττεν ὅτι καὶ κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα καὶ κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας θὰ ἔχῃ ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἀνάγκην τῆς σπουδῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας πρὸς μόρφωσιν καὶ διάπλασιν ὑψηλῶν καὶ ἐντίμων χαρακτήρων· οἱ μεγαλοβιομήχανοι δὲ τῆς Γαλλίας ἀπευθύνονται πρὸς ἐκείνους ὅσοι μετὰ τῶν εἰδικῶν γνώσεων ἔτυχον καὶ μορφώσεως κλασικῆς, διότι τοὺς τοιούτους εὗρον πάντοτε πολὺ ὑπερτέρους τῶν μὴ τυχόντων μορφώσεως κλασικῆς περὶ τὴν διαχείρισιν καὶ διεύθυνσιν τῶν βιομηχανικῶν ἐργασιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων. Ἐν τῷ τμήματι αὐτῷ τῶν δημοσίων ἔργων εὗρον ὅτι οἱ διάφοροι μηχανικοί, ὅσοι μετέχουν καὶ μορφώσεως κλασικῆς ἀνεδείχθησαν πάντοτε ὑπέρτεροι τῶν μὴ τυχόντων τοιαύτης συναδέλφων αὐτῶν.

Τὸν δεινότατον πόλεμον καὶ τὴν ὠμότητα περὶ τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ ἀπέδωκαν εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῶν ὑλιστικῶν καὶ ἄγαν πραγματικῶν ἰδεῶν καὶ τὴν βαθμιαίαν ἀπὸ τῶν λαῶν ἐξάλειψιν ἢ ἐξασθένησιν τῆς ἀνθρωπιστικῆς παιδείας καὶ ἀγωγῆς.

Ἐνῷ μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ ἔθνη πολὺ μακρὰν προηγμένα ἐν τῷ πολιτισμῷ, κεκτημένα δὲ ἰδίαν φιλολογίαν ἐθνικὴν καὶ πάσας τὰς ἐπιστήμας θεραπεύοντα μετ' ἄκρου ζήλου, αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνθρωπιστικῆς παιδείας, οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς, ἄμεσοι καὶ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ, πολλὰ καὶ μεγάλα παθόντες δεινὰ διὰ τῶν αἰώνων, τὴν μεγίστην ἔχομεν ἀνάγκην τῆς κατ' ἐξοχὴν ἀνθρωπιστικῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς παιδείας ἀρυόμενοι ἀπὸ τοῦ ἀνεξαντλήτου προγονικοῦ θησαυροῦ πολύτιμα ἐφόδια πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ πρὸς νικηφόρον σταδιοδρομίαν ἐν τῷ διεθνεῖ ἀγῶνι, ὃν διεξάγει ἡ πεπολιτισμένη ἀνθρωπότης.

Δὲν διατεινόμεθα ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδοθῶμεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κλασικὴν παιδείαν καὶ εἰς ταύτην προσέχοντες νὰ παρίδωμεν τὴν συντελουμένην περὶ ἡμᾶς πολυμερῆ πρόοδον, πρέπει ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ κατὰ πάντα τὰ κοινωνικὰ στρώματα αὐτῆς νὰ διαποτισθῇ ὑπὸ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐγενοῦς ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἡ νεωτέρα δὲ ἐθνικὴ φιλολογία καὶ γλῶσσα νὰ μεταλαμβάνωσι καὶ ἀφομοιῶσιν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, ὅ,τι ὑψηλόν, εὐγενὲς καὶ ὡραῖον· εἶναι δὲ παγκοσμίως παραδεδεγμένον ὅτι ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς κόσμος ἐκέκτητο τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἐν ὑψίστῳ βαθμῷ.

Διὰ ταῦτα, ὅπως ὁ ἄλλος ἑσπέριος κόσμος ἀπὸ τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος μετέλαβε τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀγαθῶν αὐτῆς, καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν οἱ διδάσκαλοι κατὰ τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα, ὅτε ἤρξατο ἡ πνευματικὴ ἀναζωογόνησις αὐτοῦ, εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν παιδείαν ἐζήτησαν τὰ ζωτικὰ καὶ ζωογόνα στοιχεῖα διὰ τὸ ἀφυπνιζόμενον γένος, ἵνα ἐντὸς ἡμισείας αἰῶνος ἀναδειχθῇ ἱκανὸν νὰ ἐγείρῃ τὰ ὅπλα κατὰ τῆς ὠμοτάτης τυραννίας καὶ νὰ ἀνανεώσῃ τὰ ἀρχαῖα τρόπαια κατὰ τρόπον θαυμαστότερον ἢ τότε.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν μιᾶς μοίρας τοῦ πολυπαθεστάτου γένους μας ἡ περαιτέρω ἐθνικὴ ἀναγέννησις θὰ συνετελεῖτο διὰ τῆς θεραπείας τῶν ἀθανάτων Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ εἰς τὰς διαδοχικὰς Ἑλληνικὰς γενεὰς ὤφειλε τὸ γένος ἡμῶν νὰ προβάλλῃ λαμπρὰ καὶ θαυμαστὰ πρότυπα τὰ ἐνδοξότατα κατορθώματα καὶ τοὺς μεγάλους ἀληθῶς ἄνδρας τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος ἐν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ ἀρετῇ.

Δὲν εἶνε, ἄρα, ποσῶς ἄπορον ὅτι καὶ ὁ ὑπὲρ πάντα ἡγεμόνα καὶ σύγχρονον ἄνθρωπον ἐμφορούμενος ὑπὸ ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ πρὸς ὅ,τι Ἑλληνικόν, ὁ Λουδοβῖκος Α' τῆς Βαυαρίας, χαρίζων τὸν δευτερότοκον υἱόν του εἰς τὴν νεογέννητον Ἑλλάδα ὡς βασιλέα, συνώδευσεν αὐτὸν καὶ διὰ τῶν σοφωτέρων καὶ περὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἐντριβεστάτων ἀνδρῶν, ἵνα τὴν ἐθνικὴν παιδείαν αὐτῆς ἑδράσωσιν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς παιδείας, καὶ πρὸς τοῦτο μετέφερεν ἐκ Βαυαρίας τὸ κλασικὸν γυμνάσιον παντελῶς ἐξηλληνισμένον.

Ὁ νεώτερος Ἑλληνισμὸς εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια αὐτοῦ ὀφείλει πολλά, παρ' ὅλας τὰς ἀτελείας αὐτῶν, πρέπει δὲ τις ν' ἀγνοῇ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ γένος ὅλον ἵνα καχίζῃ αὐτά. Ἡ ἰσχυρὰ ἐθνικὴ παιδεία ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Ἐκπαιδευτηρίοις συνέσφιγξε καὶ ἡδραίωσε τοὺς ἐθνικοὺς δεσμοὺς τοῦ πολιτικῶς διῃρημένου Ἑλληνισμοῦ καὶ διεφύλαξε πάντα τὰ τμήματα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκφυλισμοῦ καὶ τοῦ ἐπηρεασμοῦ πολλῶν καὶ ἰσχυρῶν πειρασμῶν. Ἡ προπαγάνδα τῆς Ἀμερικανικῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας μοχθηριάζει καὶ μνησικακεῖ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διότι δὲν κατώρθωσεν οὐδαμοῦ νὰ ἀποσπάσῃ οὐδ' ἐλάχιστον μέρος αὐτοῦ.

Διδάσκαλοι, καθηγηταί, ἰατροί, νομικοί, φαρμακοποιοί, μηχανικοὶ κ.ἄ. ἐγένοντο πανταχοῦ ἀπόστολοι ἐθνικοὶ δαδοφοροῦντες τὴν Ἑλληνικὴν φιλογένειαν καὶ φιλοπατρίαν εἰς πᾶσαν γωνίαν Ἑλληνικήν.

Βεβαίως καὶ τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ γυμνάσια καὶ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα χρῄζουσι βελτιώσεων καὶ μεταρρυθμίσεων, ἃς ὑπαγορεύουσιν αἱ σύγχρονοι πνευματικαί, ἠθικαὶ καὶ ἐθνικαὶ ἀνάγκαι, οὐδέποτε ὅμως πρέπει ν' ἀποβάλωσι πάντα ταῦτα τὸν ἀκραιφνῶς Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα αὐτῶν, οὐδέποτε πρέπει νὰ παύσῃ ἡ Ἑλληνικὴ ἀρχαιότης ἐμπνέουσα ταῦτα καὶ ζωογονοῦσα τοὺς τροφίμους ἐν αὐτοῖς διὰ τοῦ ἀθανάτου πνεύματος καὶ τοῦ ἀσυλλήπτου κάλλους αὐτῆς.

Ἐὰν τὸ γυμνάσιον δὲν ἐκπληροῖ σήμερον, ἀτυχῶς, τὸν μέγαν προορισμόν του, δὲν πταίει διὰ τοῦτο ἡ κλασικὴ ἐν αὐτῷ παίδευσις, ἀλλ' ἴσως ἡ ἐλαττωματικὴ ὀργάνωσις, ἴσως καὶ ἡ ἀπάθεια ἐνίοτε καὶ ἀδιαφορία τῶν λειτουργούντων ἐν αὐτῷ.

Περὶ τούτων θὰ διαλάβωμεν προσεχῶς.

Τα Ηθη Των Καιρων Μας
ΟΙ ΓΑΜΟΙ
ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Νυμφεύονται σήμερον σχεδὸν ὅπως χορεύουσιν.

Ἐγένετο σύστασις πρὸς ἀλλήλους. Μόλις ἀντεχαιρετίσθησαν. Συνωμίλησαν ὀλίγον. Γρήγορα τρέχουσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀντὶ παντὸς τιμήματος, πρέπει νὰ ἑνωθῶσιν.

Ἡ σφοδρὰ αὐτὴ σπουδὴ πρὸς γάμον προκαλεῖ πολλὰ ἐπεισόδια. Ἀνέγραψαν πολλοὺς μοναδικοὺς γάμους ἐν πολέμῳ. Τί νὰ εἴπωμεν ὅμως περὶ τῶν γάμων τῆς ἀνακωχῆς, καὶ τῶν τῆς εἰρήνης; Εἴδομεν ἀρχινοσοκόμους νὰ συζευχθῶσι μετὰ διασήμων στρατηγῶν· ἄλλας νοσοκόμους πολὺ ἀνωτέρας καὶ ἀπὸ ἀρχαίων οἰκογενειῶν νὰ ἑνωθῶσι μετὰ νέων ὅλως τραυματιῶν, ἄρτι εἰς ἀξιωματικοὺς προαχθέντων καὶ ἐν τῷ ἀστικῷ βίῳ, ἁπλῶν γεωργῶν. Βλέπομεν σήμερον νεάνιδας εἴκοσι πέντε ἕως τριάκοντα ἐτῶν νὰ ἐπιδιώκωσι χαμίνια 18 ἐτῶν καὶ νὰ μὴ τοὺς ἀφίνουν εἰμὴ ἀφοῦ ἑνωθῶσι νομίμως.

Οὕτως ἐσπευσμένως γενόμενος ὁ γάμος, φυσικῶς χάνει πολὺ καὶ ὀλίγον τῆς ἐπισημότητός του. Τοὺς γονεῖς δὲν τοὺς συμβουλεύονται ποσῶς καὶ σχεδὸν δὲν ἐμφανίζονται οὗτοι οὐδαμοῦ.

Ἐνῷ, πατὴρ τις ἀσθμαίνει ἵνα κατ' ἐντολὴν κάμῃ πρὸς ἄλλην οἰκογένειαν τὴν πρότασιν, οἱ δύο συμφωνημένοι ἤδη, τρέχουσιν εἰς τὰ δῶρα καὶ παραγγέλλουσι τὰς ἁμάξας. Οἱ συμβολαιογράφοι χάνουν τὴν κεφαλήν των μὲ τὰ συμβόλαια καὶ ἀποφασίζουσι νὰ προχωρῶσι. Ὁ ἐφημέριος, βλέπων τόσους ὁμίλους νὰ ἀναμένωσι, νὰ διαδέχωνται ἀλλήλους, νὰ βιάζωνται, νὰ συγχέωνται, δὲν γνωρίζει πλέον τίνα ὀφείλει νὰ ἀκούσῃ, συντέμνει τὸν γαμήλιον λόγον, λέγει εἰς τὸν ἕνα, ὅ,τι ἦτο ἕτοιμος νὰ εἴπῃ εἰς ἄλλον, ἐπιμένει νὰ ἐγκωμιάζῃ τὰς ὑψηλὰς ἀρετὰς πολιτικοῦ, τοῦ πατρὸς ὅστις ἦτο πάντοτε ἐν τῇ ἐμπυρίᾳ καὶ νὰ χαίρῃ ὅτι ἐγνωρίσθη κάλλιον, λυπεῖται ὅμως ἐν τέλει μετὰ συγκινητικῶν λόγων τὴν μητέρα τούτων, «ἀξιοθαύμαστον παιδαγωγόν, πρότυπον στοργῆς, πολὺ ταχέως ἁρπαγεῖσαν ἀπὸ τῆς στοργῆς τῶν ἰδικῶν της», καὶ τὴν ὁποίαν, δὶς διαζευχθεῖσαν τὴν βλέπει ἔκπληκτος ἐνώπιόν του. Ὁμιλεῖ ἀκόμη καὶ οἱ κεκλημένοι ἤδη ὠθοῦνται πρὸς τὸν βωμόν. Τὰ συγχαρητήρια, τὸ γεῦμα. Εἴμεθα λοιπὸν εἰς τὸ τέρμα.

Μετὰ τῆς πανηγυρικότητος, τὴν ὁποίαν δυνατὸν νὰ ἀντιπαρέλθῃ, ὁ γάμος ἔχασε καὶ ἄλλα. Καί τινες θὰ φρονῶσιν ὅτι αὕτη εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ζημία.

Πνεύματα μελαγχολικὰ θὰ λυπηθῶσιν ἐν πρώτοις τὸν ὡραῖον χρόνον τῆς μνηστείας ἄλλοτε. Ἀνακαλοῦσι τὰς θελκτικὰς ἐκείνας συγκινήσεις, τὰ κλοπαῖα φιλήματα, τὰς χεῖρας, αἵτινες δειλῶς συνεθλίβοντο καὶ παρέμενον ἡδέως συνεσφιγμέναι, τὰς «ἐσωτερικὰς φωνάς», αἵτινες ἀδιαλείπτως ὡμίλουν ἐνῷ τὰ στόματα παρέμενον ἄφωνα, αἱ μικραὶ ψυχρότητες, αἱ ἡδονικαὶ συμφιλιώσεις, πᾶσαι αἱ ἀτραποὶ τέλος τόσον εὐανθεῖς, τόσον ἑλκυστικαὶ τοῦ ἔρωτος, τὰς ὁποίας διατρέχουν ὁμοῦ, ὅπου τόσον καλὰ διήρχοντο καὶ ἐβράδυνον τὸν δρόμον. Αἱ συγκινήσεις αὗται ἐν τῇ ἐξεγέρσει των, ἐν ταῖς ἰδιοτροπίαις των, ἐν τῇ μελαγχολίᾳ των, ἐν τῇ χαρᾷ των καὶ ἐν τῇ πληρότητι τῆς χαρᾶς ταύτης, ὅλη ἡ ἐπίχρυσος καὶ ῥοδαλὴ ἐκείνη αὐγὴ τοῦ γάμου, τοῦ ἔρωτος, πόσον ἦσαν ἡδονικαί.

Αἱ λέξεις τότε ἐσήμαινον πολὺ ὀλίγον. Αἱ μικραὶ ὅμως ἐκεῖναι ἀσυνάρτητοι φράσεις τὰς ὁποίας ἀντήλλασσαν ἦσαν ἡ μουσικὴ τῶν συγκινήσεων τὰς ὁποίας ᾐσθάνοντο· καὶ τότε ἡ μουσικὴ αὕτη πόσον ἦτο κατακτητική, μεθυστική, τί ἦξιζε τὸ λιβρέττον! «.... Δεσποινίς;— Κύριε;— Δύναμαι νὰ σᾶς ἐρωτήσω;—Βεβαίως, Κύριε,—Δεσποινίς;—Κύριε;—Ἀγαπᾶτε τὴν μουσικήν;—Μάλιστα, Κύριε, πολύ.»

Καὶ τοῦτο ἤθελε νὰ εἴπῃ: «Θὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς ἀρέσω;—Δὲν τὸ βλέπετε, —Θὰ ἤθελον νὰ σᾶς ἐρωτήσω, ἀλλὰ δὲν τολμῶ.—Πρέπει νὰ τολμήσητε καὶ ἴσως θὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς ἀπαντήσω.— —Νομίζετε ὅτι θὰ ἠδύνασθε νὰ μὲ ἀγαπήσητε;

—Δὲν εἶμαι ἀκόμη βεβαία, νομίζω ὅμως ὅτι σᾶς ἀγαπῶ ἤδη.» Καὶ ποίας συγκινήσεις αἱ εὐτυχεῖς αὗται συγκινήσεις τόσον ἡδεῖαι, τῆς μνηστείας παρεσκεύαζον βραδύτερον. Τίνες ὡραῖοι, ἀσφαλεῖς δεσμοὶ τῶν ψυχῶν συνετελοῦντο!

Οἱ ὡραῖοι οὗτοι ἀρραβῶνες ἐνέπνευσαν τοὺς καλλιτέρους ποιητάς μας. Καὶ ἡ ἔμπνευσις αὕτη ἔδωκε τοὺς καθαρωτέρους, τοὺς ὡραιοτάτους **μαργαρίτας τῆς ποιήσεώς μας.**

Ἐνθυμεῖσθε τὸν ἡδονικὸν διάλογον ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ἀγαθοῦ Λαέρτου καὶ ὅτε ὁ Σίλβιος κατηγορούμενος ὑπὸ τῆς Νινὼν ὅτι ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Νινέτταν τὴν ἰδίαν καὶ πρὸς αὐτὴν δήλωσιν—ὁ ἔρως οὗτος ἄλλοτε πόσον ἦτο πολλάκις διστακτικὸς καὶ πόσον ἤμεθα ἀδύνατοι ἐνώπιόν του, καὶ ὅταν ἀκόμη ἤμεθα εἰλικρινεῖς!—δὲν ζητεῖ δικαιολογίας, δὲν δίδει ἐξηγήσεις, δὲν θέλει ἀπολύτως νὰ ἐννοήσῃ αὐτὸν ἡ Νινών, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνει μόνον: «Σὲ ἀγαπῶ Νινών....», καὶ ἐντούτοις συγχωρεῖται καὶ ὡσαύτως, ἐνν[οεῖτ]ε. Ἐνθυμεῖσθε πῶς γνωρίζει ν[ὰ] [μετ]αστρέψῃ ὅπως ἡ Νινὼν εἴπῃ ὅ,τι εἶχ[ε]... [εἴπ]ῃ, ἔπειτα πόσον δεξιῶς γνωρίζει νὰ μεταστρέψῃ τὴν σκηνήν, νὰ ἀναλάβῃ πάλιν νὰ συνταράξῃ τὴν μικρὰν συγκεκινημένην, τὴν ἀνήσυχον καρδίαν τῆς Νινών, ὅταν τῇ ᾄδει:

«Σὲ ἀγαπῶ, Νινών, ἰδοὺ ἡ καρδία μου!»
«Οἱ ὀφθαλμοί σου εἶνε κρύσταλλοι τὰ χείλη σου εἶνε κοράλλινα

«Ὅπως ὁ πορφυροῦς οὗτος οὐρανὸς περὶ τὴν δύσιν.
«Σὲ ἠπάτων χθές, καὶ ὅμως μὲ ἠγάπας.

ΝΙΝΩΝ

«Τί θέλεις νὰ εἴπῃ τις εἰς παρομοίους λόγους;

ΣΙΛΒΙΟΣ

Τὸ ἀλόγιστον ἀνάστημά σου εἶνε ὡς πρασινὸς φοῖνιξ.
Ἡ κόμη σου εἶνε ἐλαφρὰ ὡς λεπτὴ τέφρα αἰωρουμένη περὶ τὸν ἥλιον πέριξ χειμερινοῦ πυρός.
«Φρίσσει εἰς τὸν ἄνεμον ὡς τὸ βάλσαμον.
«Ἐπὶ τοῦ ἐλεφαντίνου μετώπου σου τρέχει ὀλισθαίνουσα
«ὡς δειλὸν ἔλαιον εἰς τὴν ὄχθην ἀργυρᾶς λίμνης
«Οἱ ὀφθαλμοί σου εἶνε διαφανεῖς ὡς ῥευστὸν ἤλεκτρον
«ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Ναΐμεν—τὸ βλέμμα των εἶνε διαυγὲς
«ὡς σταγὼν ὕδατος ἐπὶ ἄνθους ῥοιᾶς.

ΝΙΝΩΝ

Οἱ ἰδικοί σου, φίλε μου, κατακλύζονται ὑπὸ δακρύων.

Πόσον ὡραία γλῶσσα ἦτο αὕτη, δὲν ἔχει οὕτω; Αἴ, λοιπόν, σήμερον δὲν θὰ εἶχεν οὕτω διόλου. Φαντάσθητε τὸν Σίλβιον ἐλαφρόν, τὴν Νινὼν δυσηρεστημένην.

Ὁ Σίλβιος δὲν θὰ ἐπέμενε δὲν θὰ ἐζήτει συγγνώμην. Ὁ διάλογος μεταξὺ δύο Φὸξ—Τρὸττ θὰ ἦτο συντετμημένος, ἁπλοποιημένος. Θὰ ἐγίνετο ἐν τῇ συγκεκομμένῃ ἐκείνῃ γλώσσῃ, ἥτις εἶχεν ἀκριβῶς τὴν θέσιν της εἰς τὰ χαρακώματα καὶ ἥτις ὁμιλεῖται σήμερον τροχάδην εἰς τὰς αἰθούσας μας.

Ἀπεχόμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅσα θὰ ἐλέγοντο. Φαντασθῶμεν μόνον ὅτι χωρὶς νὰ ἐμμείνῃ, πάραυτα, ὁ Σίλβιος θὰ μετέβαινε νὰ προτείνῃ, θὰ ἐγίνετο ἀποδεκτός, θὰ ἐνυμφεύετο ἄλλως.

Οὕτως ᾤχετο ἀπιὼν ὁ ὡραῖος χρόνος τῶν ἀρραβώνων.

Ὁ ἔρως ὅμως αὐτός, ὁ ἔρως ὅστις ἀπετέλει τὴν γοητείαν τῆς μνηστείας ταύτης, ὁ ἔρως ἐν ἀρχῇ δειλός, συγκεκινημένος, εὐλαβής, ἔπειτα ὑπερήφανος, κατακτητής, νικητής, ὁ ἔρως, μετὰ τοῦ ὁποίου, τόσον ἡδονικῶς ἀπεκάλυπτον ὁ εἷς πρὸς τὴν ἄλλην ὅλον τὸν χάρτην τοῦ Τρυφεροῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου μετέβαινον ἀπὸ τῆς περιδεοῦς ἐλπίδος μέχρι τῆς ἐπιβιβάσεως—ὀλίγον ἀκόμη τρομακτικός, μελαγχολικός, ὡς πᾶν ὅ,τι εἶναι καινόν, ὅπερ θὰ δυνηθῇ νὰ εἶναι ἐξαίρετον, ἀλλ' ὅπερ ὅμως εἶναι ὡσαύτως μεταβολή, ἐγκατάλειψις, μικρὸς θάνατος—πρὸς μίαν Κυθέρειαν μετὰ περιγραμμάτων ἐπικεχρωσμένων, συγκερασμένων, ἐν θομβωτικῷ φωτὶ χρυσοῦ καὶ ρέμβης. Ὁ ἔρως οὗτος, ἄλλοτε τόσον γλυκύς, τόσον ἰσχυρὸς εἰς τοὺς τόσον ἐσπευσμένους αὐτοὺς γάμους θὰ τηρήσῃ ἀκόμη τὴν θέσιν του; Βεβαίως τὸ εὐχόμεθα, ἐντούτοις ἀμφιβάλλομεν.

Ὁ ἄλλοτε ἔρως οὗτος, τῷ ὄντι ὤφειλε, ὡς πάντα τὰ νέα ὄντα, ῥωμαλέος, νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὴν ζωήν, ὤφειλε νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ διάρκειαν, εἰς τὴν τῆς εὐτυχίας. Εἶχε τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ζωὴ αὕτη ἦτό τι σημαντικόν, μετὰ λόγου ὅστις τὴν διέπει, ἑνὸς σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἐκπληρώσῃ πρῶτον καθῆκον προπαντὸς ἵνα τὴν διαιωνίζῃ, νὰ τὴν ἐγκαθιστᾷ στερρῶς ἐν τῷ γάμῳ, ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. Ἀπεδέχετο, ἐπεθύμει ἐνίοτε τὰ τέκνα.

Φυσικῶς σήμερον ὁ γάμος δὲν ἔχει πλέον τὰς δοξασίας ταύτας, πολλῷ δ' ἧττον τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην. Ἐντὸς κομψοῦ πλήθους συνωστιζομένου περὶ τὸν πολιορκούμενον βωμόν, ἠκούσαμεν προσφάτως νεάνιδα, θελκτικήν, μεμνηστευμένην καὶ αὐτήν, ἀπαντῶσαν εἰς ἀδιάκριτον ἐρώτησιν μετὰ λιτότητος: «Ὁ ἔρως; τὰ τέκνα; ὤ, κοροφέξαλα!...»

Θὰ φυλαχθῶμεν τοῦ νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει διόλου ἔρως εἰς τοὺς ἀστραπιαίους σήμερον γάμους. Πιστεύομεν ὅμως ἡ λέξις δὲν σημαίνει πλέον διόλου ὅ,τι ἔλεγεν ἄλλοτε. Καὶ βλέποντες καλῶς ὅ,τι ἀπώλεσε, μὴ διακρίνοντες καθαρῶς ἔτι ὅ,τι ἐκέρδησε, λυπούμεθα τὴν παλαιὰν σημασίαν του.

Ἐν τέλει ἀνησυχοῦμεν περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν τόσον ἐσπευσμένων γάμων τούτων. Φοβούμεθα ὅτι αἱ νεανικαὶ αὗται ὑπάρξεις αἵτινες διέκριναν τόσον ταχέως ὅτι ἁρμόζουν εἰς ἀλλήλας, μήπως ἐξίσου ταχέως διακρίνωσιν ὅτι ἠπατήθησαν καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς σπουδῆς θὰ θελήσωσι νὰ ἐπανορθώσωσι τὴν πλάνην των.

Ἵνα ἔχωμεν ἀκριβεστέραν ἰδέαν τοῦ μέλλοντος τούτου, θὰ ῥίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ ὠκεανοῦ, εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας, ὅπου, ὡς γνωρίζομεν, τίποτε δὲν ἀργεῖ, καὶ ὅπόθεν, ἀναμφιβόλως προῆλθεν ἡ νέα ἡμῶν περὶ τοῦ γάμου ἀντίληψις.

Νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς Κυρίας *Woodson*, ἐκ τοῦ Ἄστεος—Κανσᾶς, ἥτις ἄγουσα ἡλικίαν 22 μόνον ἐτῶν, ἐξηγεῖ μετριοφρόνως εἰς τὴν ἐφημερίδα «*Washington Post*» τῆς 18 Ἰουλίου πῶς «ἐκέρδησε τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἀστραπιαίων γαμηλίων μεταβολῶν, συζευχθεῖσα ἤδη ἑξάκις ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν, καὶ διατί δύναται νὰ αἰσθανθῇ ἑαυτὴν ὠθουμένην ὅπως αὐξήσῃ τὴν ἐνεστῶσαν ἐπίδοσιν αὐτῆς;» Ἤμεθα κάλλιστα πληροφορημένοι. Ἡ ὡραία πεμπτοδιάζευκτος ἐπιρρίπτει εἰς τοὺς ἓξ προηγηθέντας γάμους της τὴν αὐτὴν μομφήν, ἣν ἐξέφρασεν ἡ νηπιόγαμος τοῦ *Thomas W. Hoag* ἥτις συζευχθεῖσα δεκαεξαέτις καὶ προσκληθεῖσα νὰ εἴπῃ τοὺς λόγους οἵτινες κάμνουσιν αὐτήν, μετὰ ἓξ ἑβδομάδας, νὰ ζητῇ διαζύγιον, δηλοῖ ἀγερώχως εἰς τὸν δικαστὴν ὅτι δὲν ἀντήλλαξε τὴν νεότητά της ἵνα γένηται δούλη ἑνὸς ἀνδρός, ὅτι ὁ γάμος δὲν πρέπει νὰ κλέπτῃ ἀπὸ μιᾶς νεάνιδος τὴν εὐχαρίστησιν της, καὶ ὅτι προτιμᾷ νὰ χορεύῃ τοὺς νέους χοροὺς ἢ νὰ ψήνῃ αὐγὰ διὰ τὸ πρόγευμα τοῦ συζύγου της.» Τὴν αὐτὴν δικαιολογίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπεράσπισιν παρουσιάζει μετὰ γάμον τριῶν ἑβδομάδων ἡ Μὶςς Λίλιαν Φίλιψ, δεκαεξαέτις, ἐκ Σικάγου ἥτις ἐνόμισεν ὅτι τὴν ἐνύμφευον πρὸς ἀστεϊσμὸν» καὶ ἥτις δὲν θέλει πλέον νὰ μείνῃ μετὰ τοῦ συζύγου της διότι ἀρνεῖται νὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς τὸν κινηματόγραφον».

Εἰς ὅλας τὰς θελκτικὰς ταύτας γυναῖκας, καὶ εἰς χιλίας ἄλλας ἡ αὐτὴ ἐπιβεβαιοῦται καθαρωτάτη ἰδέα καὶ ἥτις δὲν συζητεῖται ποσῶς, τὸ ἀντίθετον ἀξίωμα: ὁ γάμος εἶναι ἀπόλαυσις ἢ μέσον ἀπολαύσεως. Ἐάν, ἐν τῇ δοκιμῇ, δὲν εἶναι τοιοῦτος, ἐάν, σὺν τῷ χρόνῳ, παύσῃ νὰ εἶναι τοιοῦτος, παύει συνάμα καὶ ὁ λόγος τῆς ὑπάρξεώς αὐτοῦ καὶ ὡσαύτως, πρέπει νὰ παύσῃ καὶ ἡ ὕπαρξίς του.

«Σὲ νυμφεύομαι. Διασκέδασόν με. Μὴ εἶσαι γελοία. Ἀπέρχομαι». Ἀγανακτοῦσιν ἂν ἡ ἰδέα αὕτη δὲν γίνῃ ἀμέσως ἀποδεκτή. Καὶ ἄρχονται ὅπως διαρρήξωσι τὸν γάμον ὡς οἷόν τε τάχιστα.

Θεωρούμενος, ὑπὸ τὸ φῶς τοῦτο, ὁ γάμος, ἀποβάλλει προφανῶς ὅλην τὴν σημασίαν ἣν τῷ ἀπέδιδον αἱ προμήτορές μας. Δὲν εἶναι πλέον εἰμὴ μία λεπτὴ ἐκδρομή, ἓν περιπετειῶδες ταξείδιον, ἓν «νέον βῆμα» (*new step*) ἴσως ἢ ἀκόμη μία γυμναστικὴ παιδιά.

Καὶ ὑπὸ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐλαφρὰν ἄποψιν παρουσιάζει αὐτὸν ἡμῖν τηλεγράφημα ληφθὲν πρό τινων ἑβδομάδων ἐκ Νέας Ὑόρκης, ἔχον οὕτω:

«Νυμφευθέντες ἐν τῷ ἀέρι». Γάμος διὰ ἀσυρμάτου τηλεφώνου.—Ἐπὶ παρουσίᾳ 200,000 προσώπων ἅτινα παρίσταντο εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας τῆς ἀστυνομίας τῆς Ν. Ὑόρκης ἐν τῷ δρόμῳ Σηπσαίδ, γάμος ἐπὶ ἀεροπλάνου τῆς Μὶς Μίλλυ Κ. Σιάφφερ καὶ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Γεωργ. Ρ. Βούργις, τῆς ἀεροναυτικῆς ὑπηρεσίας ἐγένετο χθὲς εἰς ὕψος 2,000 ποδῶν, ὁ ἐφημέριος καὶ οἱ μάρτυρες εὑρίσκοντο ἐπὶ ἄλλου ἀεροπλάνου ἱπταμένου ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Ὁ ἐφημέριος μετεχειρίσθη τηλέφωνον ἀσύρματον ὅπως ἀναγνώσῃ τὴν τελετὴν τῶν μνηστευομένων καὶ ἀκούσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ὑποσχέσεων αὐτῶν.

Τῆς τελετῆς περατωθείσης, τὰ ἀεροπλάνα κατῆλθον καὶ τὸ εὐτυχὲς ζεῦγος ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ κυβερνήτου τῆς Πολιτείας τῆς Ν. Ὑόρκης ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἀνευφημίας τῶν θεατῶν.»

Ὤ, ἄλλοτε γάμοι, γάμοι οἵτινες προηγεῖσθε πάντοτε ὑπὸ γλυκυτάτων ἀρραβώνων, παρ' οἷς ὁ ἔρως τόσον ἡδύς, τόσον ἰσχυρὸς ἦτο ὡς ἀσφάλεια ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἦτο πάντοτε εὐτυχές, ὑπὲρ τῆς ζωῆς ἥτις, σπανίως, εἶναι εὔκολος. Γάμοι, οἵτινες εἴχετε πίστιν ἐπὶ τὴν διάρκειαν ἄνευ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἀπόλαυσις, δὲν ὑπάρχει ὅμως εὐτυχία· γάμοι οἵτινες φιλεῖτε τὴν μητρότητα, οἵτινες ἐκ τῶν προτέρων ἀνεδέχεσθε τὰ καθήκοντα καὶ ἐποθεῖτε τέλος, πᾶν ὅ,τι καθιστᾷ ἀληθὲς τὸ τίμημα τῆς ζωῆς, γάμοι πανηγυρικοί, ὀλίγον πομπώδεις ἴσως, γάμοι γαλλικοί, δύναται ἀληθῶς ὅτι, δι' ὑμᾶς, πάντα ταῦτα, ἅτινα ὑπῆρξαν ἡδέα, καλά, ὡραῖα, ὅτι αὐτὸς ὁ ἔρως ν' ἀποβῇ μόνον ὀλίγον «εἰρωνεία» ἐν τῇ Γαλλίᾳ μας, ἓν πείραμα ἀσυρμάτου τηλεφωνίας, μία ἀεροδρομικὴ ἐκδρομή;

GEORGES LECHARTIER

Σ. Σ. Κ. Φ. Εἶναι εὐτύχημα ὅτι παρ' ἡμῖν ὁ γάμος εἶναι πάντοτε μέγα μυστήριον καὶ ἄρρηκτος δεσμὸς τῆς οἰκογενείας, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ἑδραῖον κοινωνικὸν θεμέλιον καὶ δι' αὐτῆς τοῦ ἔθνους ὅλου.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΕΣ ΑΝΤΕΔΡΑΣΑΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΟΕΛΛΗΝ. ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ

Ὁ σιδηρόδρομος Ἀϊδινίου ἐξεχωρήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Παρίσιοι, 1)14.—Διὰ νὰ εἶνε τελείως προσανατολισμένον τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ὡς πρὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐπελθοῦσαν ἑλληνοϊταλικὴν συνεννόησιν, κρίνω σκόπιμον νὰ προσθέσω τὰς ἀκολούθους, ἀπολύτως ἐξηκριβωμένας, πληροφορίας εἰς τὰς ἤδη γνωστὰς τοιαύτας. Οἱ Ἰταλοὶ ἐθνικόφρονες (*nationalisti*) ἔπραξαν πᾶν τὸ δυνατὸν ὅπως ματαιώσωσι τὴν συνεννόησιν ταύτην. Ἀλλεπάλληλοι ἀπεσταλμένοι των ἀφικνοῦνται ἐνταῦθα ἐκ Ῥώμης διὰ νὰ ὑπομνήσωσιν τοὺς κ.κ. Τιττόνι καὶ Ῥομάνο Ἀβετσάνα—τοὺς πράγματι ὑπερόχους καὶ πολυτίμους συνεργάτας τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν—τὴν βαρεῖαν εὐθύνην, τὴν ὁποίαν θ' ἀνελάμβανον συνάπτοντες συμφωνίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις—κατὰ τοὺς Ἰταλοὺς ἐθνικόφρονας—εἶνε δεσμευμένη διὰ μυστικῶν συμβάσεων μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γιουκοσλαυίας.

Ἀλλὰ καὶ σήμερον—μετὰ τὴν ἀπὸ ἡμερῶν γενομένην ἐπίσημον ἀγγελίαν τῆς ἐπιτευχθείσης συνεννοήσεως—πλεῖστοι *agents provocateurs* προσπαθοῦν νὰ ἐνσπείρουν νέα ζιζάνια καὶ νέαν δυσπιστίαν διὰ διαφόρων κακοβούλων διαδόσεων. Πρόκειται κυρίως περὶ τῶν ἀνθρώπων οἵτινες ἐμισθοδοτοῦντο παχυλῶς διὰ νὰ διεξάγουν τὴν ἀνθελληνικὴν προπαγάνδαν ἐπὶ τῆς θλιβερᾶς ὑπουργίας τοῦ κ. Σοννίνο κ' ἐκ τῶν ὁποίων ὁ κ. Τιττόνι ἄλλους μὲν ἔπαυσεν ἤδη, ἄλλους δὲ πρόκειται νὰ παύσῃ. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγονται οἱ περὶ τὴν ἐφημερίδα «Κουβέντι» ψευδαλβανικοὶ κύκλοι, φοβούμενοι—καὶ οὐχὶ ἀδίκως—ὅτι θ' ἀποκοπῶσι καὶ αὐτῶν τὰ σημαντικὰ ἐπιδόματα.

Γίνεται, μάλιστα, μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα ἰταλικῶν κύκλων λόγος καὶ περὶ ἐπερωτήσεως, ἣν θὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν ἰταλικὴν Βουλὴν ἐθνικόφρονες βουλευταὶ διὰ νὰ μάθουν ποία ἐκ τῶν δύο χωρῶν ἐξέρχεται ἐκ τῆς ἐπελθούσης συνεννοήσεως περισσότερον ὠφελημένη, ἡ Ἰταλία ἢ ἡ Ἑλλάς.

Οἱ Ἰταλοὶ ἐθνικόφρονες ἰσχυρίζονται, ὅτι τὰ ὠφελήματα, ἅτινα θ' ἀποκομίσῃ ἡ Ἰταλία ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐκ τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας, εἶνε ἐλάχιστα καθόσον καὶ ἂν κατορθωθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς σιδηροδρομικῆς παραφυάδος τῆς Σκαλανόβας (τῆς μελλούσης δηλαδὴ νὰ ἑνώσῃ τὴν Σκαλανόβαν μετὰ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀϊδινίου—Σμύρνης) θὰ εἶνε λίαν δυσχερές, ἂν μὴ ἀπολύτως ἀδύνατον, ν' ἀνταγωνισθῇ ὁ ἰταλικὸς σιδηρόδρομος τὸν ἀγγλικὸν τοιοῦτον καὶ κατὰ συνέπειαν κέντρον ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς συμφερώτερον καὶ διὰ τοὺς Ἰταλοὺς ἐμπόρους θὰ παραμένῃ ἡ Σμύρνη.

Ὑπάρχει ἐντούτοις καὶ ἑτέρα πληροφορία, ἣν χρονογραφικῶς σᾶς μεταδίδω, καθ' ἣν ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Σμύρνης—Ἀϊδινίου δὲν θὰ παραμείνῃ ἀγγλική, τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπιτυχόντος τὴν ἐκχώρησίν της εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶνε γεγονός, ὅτι αἱ διαθέσεις τῆς ἐπισήμου Ἰταλίας ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος εἶνε σήμερον ἀπολύτως φιλικαί. Ἡ Κυβέρνησις Νίττι Τιττόνι οὔτε ἔλαβεν, οὔτε λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνθελληνικὰς ἐνεργείας διαφόρων Βουλγάρων ἐπισήμων ἐνταῦθα καὶ ἐν Ῥώμῃ, ἐχόντων μάλιστα ἐπὶ κεφαλῆς Βούλγαρον Ἐπίσκοπον, ὅπως δὲν ἠθέλησε νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ τελευταῖον γαλλοϊταλικὸν ἐπεισόδιον τοῦ Τάραντος, καθ' ὃν τρόπον ἐξεμεταλλεύετο ἄλλοτε ἀνάλογα ἐπεισόδια ἡ Κυβέρνησις Ὀρλάνδο Σοννῖνο.

Ἡ γνώμη πολλῶν ἐκ τῶν ἐνταῦθα εἰλικρινῶν φίλων τῆς Ἰταλίας εἶνε, ὅτι ἡ ἐπανέκδοσις τῶν ῥωμαϊκῶν ἐφημερίδων—μετὰ δίμηνον διακοπήν, λόγῳ τῆς ἀπεργίας τῶν τυπογράφων—θὰ φέρῃ οὐχὶ ὀλίγας δυσχερείας εἰς τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως Νίττι.

Ἤδη ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» (τὸ γνωστὸν Σοννινικὸν ὄργανον) ἤρχισε πλαγίους ὑπαινιγμοὺς κατὰ τοῦ κ. Τιττόνι, οὕτως προσπαθεῖ νὰ κλονίσῃ τὸ κῦρος παρὰ τῷ ἰταλικῷ λαῷ. Ὁμιλοῦν ὅμως ἀφ' ἑαυτῶν τόσον εὐγλώττως τὰ γεγονότα, ὥστε νὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι οὐδεμία τοιούτου εἴδους ἀνειλικρινής ἀπόπειρα εἶνε προωρισμένη νὰ ἐπιτύχῃ.

« Ἐλεύθερος Τύπος ».

Η ΘΡΑΚΗ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΟΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΝΕΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΟΔΖ

Παρίσιοι 1.—Τηλεγραφήματα ἐξ Οὐασιγκτῶνος ἀγγέλλουν ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Λὸδζ, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς δημοσιεύσεως ἄρθρου ὑπὸ τοῦ διασήμου Ἀμερικανοῦ δημοσιολόγου κ. Σίμς, ἰσχυριζομένου ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπὲρ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐμετριάσθη ἕνεκα τῆς στάσεως τῶν Ἀμερικανῶν πληρεξουσίων εἰς τὸ ζήτημα τῆς Θρᾴκης, προέβη εἰς νέας γενικωτέρας ἐν τῷ Κογκρέσῳ δηλώσεις, τονίσας ὅτι τὰ ἱστορικά, ἐθνολογικὰ καὶ οἰκονομικὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Θρᾴκης εἶνε ἀναμφισβήτητα.

Ἡ Θρᾴκη, εἶπεν, ἀνήκει καὶ ὀφείλει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξ ὁλοκλήρου, ἀφαιρουμένη ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν. Ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν τὴν ψυχὴν ἑλληνική, εἶνε καὶ θὰ παραμείνῃ τοιαύτη. Ἡ ἀμερικανικὴ Γερουσία ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της, ὅτι τὸ συμφέρον τῆς Ἀμερικῆς εἶνε νὰ φανῇ εὐάρεστος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὄχι μόνον ἕνεκα τῶν δικαίων τούτων, ἀλλὰ καὶ διότι ὑπῆρξε σύμμαχος τῆς Ἀμερικῆς, ἀντιθέτως πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἥτις συνέπραξε μετὰ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν καὶ τῆς Τουρκίας.

Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὡμίλησαν ἐπίσης ὁ γερουσιαστὴς κ. Μπράκεζυ καὶ ἄλλοι τινές.

« Ἐλεύθερος Τύπος ».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία διώροφος μετὰ ὀκτὼ δωματίων μεσημβρινῆς προσόψεως μετὰ ποσίμου ὕδατος καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν κατὰ τὴν πάροδον τῆς Κεντρ. Ὁδοῦ ἔναντι τῆς οἰκίας τῆς κ. Ἀμαλίας Α. Μαρκίδου.

Περαιτέρω πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Μιχ. Θεοδοσιάδῃ ὑποδηματοποιῷ κατὰ τὴν ἐμπορικὴν ἀγοράν.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

FORD FORD FORD

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ ὅτι τὸ παγκοσμίου φήμης ἐργοστάσιον **FORD MOTOR C°**, NEW YORK, ἐπανήρχισε τὰς ἀποστολὰς του δεχόμενον παραγγελίας αὐτοκινήτων εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Ἡ τιμὴ τοῦ γνωστοῦ *Latest New Touring Model* μὲ πέντε ἀναπαυτικὰς θέσεις καὶ μὲ παράδοσιν εἰς Κύπρον εἶναι £220.0.0.

Ἡ πρὸς τὰ πεφημισμένα αὐτοκίνητα FORD προτίμησις ἐπιβάλλεται καθ' ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων εἶναι τὰ μόνα ἀνεγνωρισμένα διὰ τὴν κομψότητα, στερεότητα, τὸ εὔκολον τοῦ χειρισμοῦ, οἰκονομίαν βενζίνης κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Τὰ αὐτοκίνητα *Ford* διατρέχουν μετὰ ἰλιγγιώδους ταχύτητος ἀποστάσεις εἰς ἐλάχιστα χρονικὰ διαστήματα καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἰδεώδη τελειότητα τῶν κινητηρίων μηχανημάτων των.

Διαρκὴς παρακαταθήκη ἐν Κύπρῳ ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐξαρτημάτων.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ θέλοντες νὰ παραγγείλωσιν ἂς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν ἐν Κύπρῳ Γενικὸν ἀντιπρόσωπον.

Β. Σ. ΠΕΤΡΙΔΗΝ

Λευκωσίαν.

(13—13)

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑΣ

Δὲν ἀνακινοῦμεν τὸ πολυθρύλητον καὶ θορυβῶδες ἄλλοτε γενόμενον ζήτημα ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἑλλανοδίκου ἐπιτροπείας τῶν ΙΒ' Παγκυπρίων διὰ τὴν διαταχθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς ἐπανάληψιν τοῦ ἀγωνίσματος τῆς σκυταλοδρομίας ἵνα ἐγείρωμεν νέαν θύελλαν καὶ νέας ἔριδας, ἀλλ' ἵνα ἀποκαταστήσωμεν τὸ δίκαιον κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ «**Συνδέσμου Ἑλληνικῶν ἀθλητικῶν καὶ γυμναστικῶν Σωματείων**».

Ὑποβάλομεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συνδέσμου ἔκθεσιν λεπτομερῆ τῶν συμβεβηκότων κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ἀγώνισμα, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον δημοσιεύομεν πρὸς ἔλεγχον ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΑΣ

«Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο ἔλαβον μέρος τρεῖς ὁμάδες καὶ συνέκειτο ἑκάστη τούτων ἐξ ἕξ ἀθλητῶν, ἡ δὲ ὁρισθεῖσα ἀπόστασις ἦτο 1400 μέτρων.

Ἐκ τῶν ἕξ δρομέων ἑκάστης ὁμάδος οἱ μὲν δύο πρῶτοι θὰ ἔτρεχον 100 μέτρα, οἱ δύο δεύτεροι 200 μ. καὶ οἱ δύο τελευταῖοι ἀνὰ 400 μέτρα. Αἱ δὲ διαγωνισθεῖσαι ὁμάδες ἦσαν ἡ πρώτη τοῦ Γυμν. Συλλόγου «Παγκύπρια» Λευκωσίας, ἡ δευτέρα τοῦ Γ. Συλλόγου «Ζήνων» Λάρνακος καὶ ἡ τρίτη τοῦ Γ. Συλλόγου «Ὀλύμπια» Λεμησσοῦ.

Ἡ ἄφεσις ἐδόθη καὶ οἱ δρομεῖς ἐξεκίνησαν. Προηγοῦντο αἱ δύο ὁμάδες «Παγκυπρίων» καὶ «Ὀλυμπίων» καὶ εἵπετο ἡ ὁμὰς «Ζήνωνος». Τὴν στιγμὴν ὅμως καθ' ἣν ἔτρεχον οἱ δρομεῖς τῶν πρώτων 200 μ. εἰς μίαν καμπὴν τοῦ στίβου ἐπῆλθε διαγκωνισμὸς μεταξὺ τῶν δρομέων «Παγκυπρίων» καὶ «Ὀλυμπίων», ἑκούσιος ἢ ἀκούσιος ἄδηλον, ἐξ οὗ ἐπῆλθε ἡ πτῶσις ἀμφοτέρων τῶν δρομέων. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἀνηγέρθησαν καὶ ἐξηκολούθησαν τὸν δρόμον των. Κατὰ τὴν στιγμὴν ὅμως καθ' ἣν ἔτρεχον οἱ δρομεῖς τῶν δευτέρων 200 μ. ὁ γυμναστὴς τοῦ Γυμν. Συλλόγου «Ὀλυμπίων» παρατυχὼν ἐν τῷ στίβῳ ἐξώθησεν εἰς ἐκκίνησιν τοὺς πρώτους δρομεῖς τῶν 400 μ. ἄνευ σκυτάλης τῶν ὁμάδων «Παγκυπρίων» καὶ «Ὀλυμπίων», πρὶν καταφθάσωσιν οἱ δρομεῖς τῶν δευτέρων διακοσίων διὰ νὰ τοὺς παραδώσωσι τὴν σκυτάλην, καὶ διανύσωσι μίαν ἀπόστασιν 60 μ. περίπου, ὁπότε τοὺς ἀντιλαμβανόμεθα καὶ τοὺς ἐπαναφέρομεν εἰς τὴν θέσιν των ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ καταφθάνουν οἱ δρομεῖς τῶν δευτέρων 200 μ. καὶ τοὺς παραδίδουν τὴν σκυτάλην. Τέλος πάντων τὸ ἀγώνισμα ἐξετελέσθη μὲ νικήτριαν τὴν ὁμάδα «Ζήνωνος» καὶ δευτέραν τὴν ὁμάδα «Ὀλυμπίων». Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἕνεκα τοῦ ἀκαταλλήλου τῆς ὥρας, διότι ἦτο τὸ τελευταῖον ἀγώνισμα τῆς ἡμέρας, συνέβησαν καὶ ἀντρενερίσματα ἐν ἑνὶ λόγῳ, ἡ ἀταξία καὶ ἡ σύγχυσις, ἡ ἐπικρατήσασα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀγωνίσματος ἦτο πρωτοφανής. Ἠγέρθησαν ἀμέσως δύο ἐνστάσεις· ἡ πρώτη ἐκ μέρους τῶν «Ὀλυμπίων» ὅτι ὁ δρομεὺς τῶν «Παγκυπρίων» διηγκώνισε τὸν ἰδικόν της, ἡ δὲ δευτέρα ἐκ μέρους τῶν Παγκυπρίων διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ γυμναστὴς τῶν «Ὀλυμπίων» ἐξώθησεν εἰς δρόμον τοὺς δρομεῖς τῶν πρώτων 400 μ. τῶν ὁμάδων «Παγκύπρια» καὶ «Ὀλύμπια» καὶ συνεπῶς κατέστησεν αὐτοὺς ἀνικάνους ἐκ τῆς κοπώσεως νὰ τρέξωσι τὸν δρόμον των ἐν πλήρει δυνάμει. Ἀνέλαβε τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ἡ ἑλλανόδικος καὶ μετὰ δύο συνεδριάσεις ὑπεβλήθησαν πρὸς ψήφισιν τρεῖς προτάσεις αἱ ἑξῆς:

Ἡ πρώτη ὑπὲρ τῆς κατακυρώσεως τοῦ ἀγωνίσματος εἰς τὴν ὁμάδα «Ζήνωνος» τὴν καταφθάσασαν πρώτην, ἡ δευτέρα ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως καὶ ἐπαναλήψεως, καὶ ἡ τρίτη ὑπὲρ τῆς παραπομπῆς τῆς διαφορᾶς εἰς τὸν Σύνδεσμον.

Ὑπερίσχυσε κατὰ πλειοψηφίαν ἡ δευτέρα καὶ διετάχθη ἡ ἐπανάληψις. Ἐκ τῆς ἀποφάσεως ὅμως ταύτης ὁ Γυμν. Σύλλογος Λάρνακος «Ζήνων» δυσηρεστήθη καὶ ἀπεχώρησε τῶν ἀγώνων ὡς ἠδικημένος.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ὁ Σύνδεσμος ἔσχε τὴν καλωσύνην νὰ μελετήσῃ τὴν ἔκθεσιν ταύτην καὶ ἐκδώσῃ τὴν παρὰ πόδας ἀπόφασιν:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Ἀθῆναι 25 Ἰουνίου 1919.

Πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Γυμ. Συλλόγου «Παγκύπρια».

Εἰς Λευκωσίαν.

Κύριε πρόεδρε,

Ἐγενόμεθα τελευταίως κάτοχοι τοῦ ὑμετέρου ἐγγράφου καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀγωνίσματος Σκυταλοδρομίας κατὰ τοὺς αὐτόθι ἀγῶνας «ΙΒ' Παγκύπρια», εἰς ἀπάντησιν δὲ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ ἑπόμενα.

Κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τοὺς παραδεδεγμένους καὶ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου, τὰ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀγωνίσματός τινος ζητήματα λύονται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τῆς Ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν τοὺς ῥηθέντας κανονισμούς. Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ Ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ ἀγωνίσματος, σημαίνει ὅτι ἐθεώρησεν ἄκυρον τὸν ἀγῶνα τὸν κατὰ πρῶτον ἐκτελεσθέντα καὶ συνεπῶς κατὰ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ κανονισμοῦ οὐδεμία τῶν ὁμάδων φέρεται νικήτρια εἰς τὸ ἀγώνισμα.

Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ ἀγωνίσματος προβᾶσα βεβαίως θὰ εἶχεν ὑπ' ὄψιν αὐτῆς τοὺς κανονισμούς, καὶ τὰ πραγματικὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ὅμως ἐὰν ἔλαβον ὄντως χώραν ὡς ἐκτίθενται ἐν τῇ ἐκθέσει ὑμῶν, βεβαίως ἀντίκεινται εἰς τοὺς κανονισμούς, καὶ κατὰ τὰ ὁποῖα φέρεται νικήτρια ἡ ὁμὰς τοῦ «Ζήνωνος» ὡς ἐκτελέσασα τὸ ἀγώνισμα κανονικῶς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· οἱ δὲ ἀθληταὶ τῶν ἄλλων ὁμάδων καὶ δὴ τῶν 400 μέτρων ἀντικανονικῶς ἀνεχώρησαν πρὶν λάβουν τὴν σκυτάλην παρὰ τῶν δρομέων τῶν 200 μέτρων, ἀπαγορευομένου τούτου ῥητῶς ὑπὸ τοῦ ἄρ. 19 τοῦ Κανονισμοῦ τῶν ἀθλητικῶν ἀγωνισμάτων (οὗτινος ἀποστέλλομεν ἀντίτυπον) οὐδεμίαν δὲ σημασίαν ἔχει τὸ γεγονὸς ὅτι ἔπεσον οἱ τῶν 200 μέτρων δρομεῖς.

Ὁ Πρόεδρος
Μ. Μένδλερ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
(ὑπογραφὴ δυσανάγνωστος).

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω θέλομεν νὰ λησμονήσωμεν ὅσα καθ' ἡμῶν ἐλέχθησαν ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ καὶ ὅσα ἐδημοσιεύθησαν ἐπαφίνοντες εἰς τοὺς ἀδικήσαντας ἡμᾶς νὰ πράξωσιν ὅ,τι ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ἡ καλὴ ἀνατροφὴ καὶ προσωπικὴ ἀξιοπρέπειά των, ἐκδηλοῦμεν δὲ τὴν χαρὰν ἡμῶν ὅτι διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Συνδέσμου αἴρεται πᾶσα σκιὰ δυσαρεσκείας καὶ μεμψιμοιρίας μεταξὺ τῶν Γυμναστικῶν Συλλόγων τῆς Νήσου ἡμῶν καὶ ἠδελφωμένοι πάντες πάλιν οἱ φίλαθλοι θὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ στάδιον τῶν προσεχῶν Ἐλευθερίων πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ φιλαθλητικοῦ ζήλου αὐτῶν καὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ τε σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αὐτῶν.

Λευκωσία, 16)29 Σ)βρίου 1919.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΣΚΟΥΤΑΡΙΔΗΣ
Ἕλλην Πρωταθλητής.

ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Κύριε Συντάκτα,

Ἐν τῇ «Φωνῇ τῆς Κύπρου» τῆς 7)9)19 ἐδημοσιεύθη ἡ ἵδρυσις ἐν Κυρηνείᾳ, ἀνωτέρας διταξίου Σχολῆς καὶ φέρεται ὡς ἱδρυτὴς ὁ κ. Σάββας Χαραλάμπους.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἡ Σχολὴ αὕτη ἱδρύθη πέρυσι τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ τῇ προσπαθείᾳ τοῦ Π. Μ. Κυρηνείας κ. Μακαρίου καὶ τῇ εὐγενεῖ συμπράξει καὶ ἄλλων φιλομούσων συμπολιτῶν ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Σ. Χαραλάμπους ὅστις φέτος ἐφρόντισε πρὸς παγίωσιν αὐτῆς.

Ἱκανοὺς κέκτηται τίτλους τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ὁ κ. Σ. Χαραλάμπους παρὰ τῆς ἡμετέρας κοινότητος ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ ἀποδίδωσιν εἰς αὐτὸν καὶ ὅ,τι δὲν τῷ ἀνήκει, ἀποδοκιμάζει δὲ πάντως καὶ ὁ ἴδιος τὸ τοιοῦτον.

Ἐν Κυρηνείᾳ, 11)9,19

Φιλοδίκαιος.

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΔΑΜΑΛΙΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΣΑΒΒΑ ΘΩΜΑΪΔΟΥ
ΕΝ ΚΕΡΥΝΕΙΑ

Δὲν ἠδυνήθημεν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς πληθώραν αἰτήσεων πρὸς ἀγορὰν δαμαλίδος διότι ἔχει ἐξαντληθῇ ἡ παρακαθήκη μας, καὶ ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν αἰτητῶν.

Ἐφεξῆς θὰ πωλῆται δαμαλὶς παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις μας: ἐν Λευκωσίᾳ παρὰ τῷ Χρ. Φλωρίδῃ, ἐν Λεμεσῷ παρὰ τῷ Φαρμακείῳ τοῦ κ. Μιχ. Ἐλευθεριάδη, ἐν Λάρνακι παρὰ τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Ἀγαθαγγέλου Δημητρίου.

Σ. Θωμαΐδης
Φαρμακοποιός.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ
ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ
Η ΣΥΜΒΟΛΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῶν λονδινείων «Τάιμς» ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἑξῆς ἄγνωστα ἐκ μακρᾶς συνεντεύξεως τοῦ ἀρχιστρατήγου κ. Παρασκευοπούλου:

Ἡ συμβολὴ τοῦ στρατοῦ μας.

«Ἡ συμβολὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ ἦτο ἀνεκτίμητος, ὡς θέλω ἐκθέσει εὐθὺς ἀμέσως. Ἤδη δύναμαι νὰ στηρίζωμαι εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις καὶ διαταγὰς τῶν ἀρχιστρατήγων Φρανσὲ Ντεσπεραὶ καὶ Μίλν, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ στρατηγοῦ Νίσιτς, ἀνομολογοῦντος τοῦτο ἐν τηλεγραφήματί του πρός με.

Ἐξετάσωμεν τὰς δυνάμεις τῶν ἀντιπάλων τὰς ὑπαρχούσας πρὸ τῆς εἰς τὸ μέτωπον μεταβάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις ἦσαν ἀνώτεραι. Διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶχον ἐπὶ πλέον δύο ρωσικὰς ταξιαρχίας διαλυθείσας κατόπιν ἕνεκα τῆς ἐν Ρωσσίᾳ ἐπαναστάσεως, καὶ δέκα χιλιάδας μαχητὰς Ἄγγλους (τουφέκια) οἵτινες λόγῳ τῆς μακροχρονίου ἐνταῦθα παραμονῆς των, ἀπεστάλησαν εἰς Ἀγγλίαν. Ἐξ ἄλλου ὁ ἐχθρικὸς στρατὸς ἦτο ὀλιγαριθμότερος, διότι τὸ μεγαλείτερον μέρος ἀπησχολεῖτο ἐν Ρωμουνίᾳ.

Πρὸς ἐνίσχυσιν δὲ τοῦ ἐδῶ μετώπου ἀπεστάλησαν μεραρχία τουρκικὴ καὶ ἐλάχιστα τμήματα γερμανοαυστριακῶν στρατευμάτων, ἰδίᾳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, διὰ τὰ εἰδικὰ ὅπλα. Καίτοι οἱ Σύμμαχοι ὑπερεῖχον κατὰ τὰς δυνάμεις, δὲν ἀνελάμβανον τὴν ἐπίθεσιν. Διὰ τῆς ἐν τῷ ἀγῶνι συμμετοχῆς τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἐλεύσεως δύο μεραρχιῶν Γιουγκοσλαύων, ὁ συμμαχικὸς στρατὸς σημαντικῶς ἐνισχύθη, ἀλλὰ καὶ ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς διὰ τῆς μεταφορᾶς ὁλοκλήρου σχεδὸν τοῦ στρατοῦ ἐκ τοῦ ρωμουνικοῦ μετώπου, ἐξεμηδένιζε τὴν διαφορὰν ταύτην.

Περίπου ὁ συμμαχικὸς στρατὸς συνέκειτο ἐκ 300 καὶ πλέον ταγμάτων ὁ δὲ ἐχθρικὸς ἐξ ἰσαρίθμων περίπου τοιούτων. Ἐκ τούτων ἐμφαίνεται ὅτι αἱ ἀντίπαλοι δυνάμεις ἦσαν ἰσόπαλοι.

Ἐν τούτοις ἡ παρουσία τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἦτο ἐκείνη ἥτις ἐνέπνευσεν εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον τὴν πεποίθησιν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπίθεσιν. Οὕτω πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιθέσεως, τὴν νύκτα τῆς 25—26 Αὐγούστου τὸ σῶμα στρατοῦ προήγαγε τὴν γραμμὴν αὐτοῦ εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Σερρῶν, ἐπὶ μετώπου τεσσαράκοντα χιλιομέτρων καὶ βάθους 3—5 χιλιομέτρων. Ἡ κίνησις αὕτη ἐθεωρήθη ὑπὸ πάντων δύσκολος, διότι ὁ ἀπέναντι ἐχθρὸς καὶ πολυαριθμότερος ἦτο καὶ διέθετε πυροβολικὸν διπλάσιον, ἰδίᾳ δὲ βαρὺ πυροβολικὸν ὅπερ κατὰ ποιὸν ἦτο πολὺ ὑπέρτερον ὡς ταχυβόλον. Ἐπὶ πλέον ἡ ὀχύρωσις τῶν Βουλγάρων ἦτο ἰσχυροτάτη. Μεθ' ὅλας ταύτας τὰς δυσκολίας, ἡ κίνησις ἐπέτυχε τελείως ἐνέβαλε δὲ τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν ἐχθρὸν ὅτι ἡ κυρία ἐπίθεσις θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸν τομέα τοῦ Στρυμόνος. Συνετέλεσεν ὅμως εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἀδιάλειπτος καθ' ἑκάστην ἐνόχλησις τοῦ ἐχθροῦ διὰ μικρῶν ἐπιχειρήσεων, ὥστε ὁ ἐχθρὸς νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων του.

Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ πεποίθησις τοῦ ἐχθροῦ ὅτι ἐν τῷ Στρυμόνι θὰ λάβῃ χώραν ἡ κυρία ἐπίθεσις, ὥστε καίτοι ἡ ἐπίθεσις ἤρξατο τὴν 2αν Σεπτεμβρίου καὶ ἡτοιμάζετο τὸ πλῆγμα εἰς τὴν περιφέρειαν Μογλενῶν—Μοριχόβου, ἐν τούτοις μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην, οἱ Βούλγαροι μετέφερον δύο νέα γερμανικὰ τάγματα εἰς τὸν τομέα τοῦ Στρυμόνος. Πᾶς ἀμερόληπτος κριτὴς θὰ ὁμολογήσῃ ἐπόσον μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ συμβολή μας εἰς τὸν τομέα τοῦτον. Διότι τὸ πρῶτον σῶμα στρατοῦ, διαθέτον 27 τάγματα πεζικοῦ, 97 πυροβόλα, ἐξ ὧν 18 ὀρειβατικά, 24 πεδινὰ τῶν 75 χιλιοστ. καὶ 24 βαρέα, ἐξ ὧν τὰ 12 τῶν 155 χιλιοστ. καὶ τὰ 12 τῶν 120 χιλιοστομέτρων, καὶ ἓν μέγα ἀγγλικὸν εἰς τὸ χωρίον Ὀρλιακο (ἅπαν τὸ βαρὺ πυροβολικὸν ἦτο βολῆς ἐπιταχυντικῆς) ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ 55 βουλγαρικὰ τάγματα, μετὰ 255 πυροβόλων ἐξ ὧν τὰ πλέον τοῦ ἡμίσεος βαρέα ταχυβόλα. Αὐτὴ εἶναι ἡ ξηρὰ ἀφήγησις τῆς ἀληθείας ἥτις μαρτυρεῖ ὅτι ἄνευ τῆς συνδρομῆς αὐτῆς ἐπίθεσις δὲν θὰ ἐγίνετο.

Τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον.

Ἡ σημασία τοῦ βαλκανικοῦ μετώπου ἦτο ὑψίστης σπουδαιότητος. Μετὰ τὴν εἴσοδον δὲ ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ τῆς Βουλγαρίας, τοῦτο καθίστατο ἓν τῶν κυριωτέρων. Δυστυχῶς, οἱ ἐν τῷ δυτικῷ μετώπῳ ἰθύνοντες, ὄντες πολὺ ἀπησχολημένοι, δὲν ἠδύναντο νὰ πεισθῶσι περὶ τούτου. Παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ὑποδείξεις τοῦ κ. Βενιζέλου, τὴν ὑπ' ἐμοῦ δημοσίευσιν ἄρθρων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, δι' ὧν ὑπεδείκνυον τὴν κυρίαν σημασίαν τοῦ μετώπου τούτου, τὸ βαλκανικὸν ἐξηκολούθει νὰ θεωρῆται δευτερευούσης σημασίας μέτωπον. Ἠκούοντο αἱ γνῶμαι ἀνευθύνων κριτικῶν, ὡς ἡ τοῦ συνταγματάρχου Ρέπιγκτων, καὶ ἐδέησε νὰ παρέλθῃ χρόνος ἀρκετὸς ἵνα ἀντιληφθῶσι τὴν μεγάλην σημασίαν του. Μέγας ἔπαινος ὀφείλεται εἰς τοὺς δύο ἱκανωτάτους ἀρχιστρατήγους, Γκυγιωμὰ καὶ Φρανσαὶ Ντεσπεραί, οἵτινες διὰ τῶν ἐπανειλημμένων ὑποδείξεων των τοῦ μὲν πρώτου ἐν τῇ δύσει, τοῦ δὲ δευτέρου ἐντεῦθεν, κατώρθωσαν νὰ τοὺς πείσωσι. Ἡ ὑπερίσχυσις ἐν τῷ μετώπῳ τούτῳ θὰ κατέφερε καίριον πλῆγμα κατὰ τῆς Γερμανίας. Χωρὶς νὰ ὑποδείξω ὅλα τὰ πλεονεκτήματα, ἀρκοῦμαι νὰ εἴπω ὅτι ἡ διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας Βερολίνου μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ ἐστέρει τὴν Γερμανίαν τῶν ἀναγκαιουσῶν αὐτῇ πρώτων ὑλῶν διὰ τὴν πολεμικήν της βιομηχανίαν. Ἀλλὰ μήπως ὁ ἐν τῇ Μεσογείῳ ὑποβρυχιακὸς πόλεμος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ διὰ τῆς στερήσεως τῆς βάσεως τῶν ὑποβρυχίων; Ἀσφαλῶς ὁ πόλεμος ἐκ τούτου θὰ ἐσυντομεύετο.

Ἡ ἄγνοια τῆς σημασίας τοῦ βαλκανικοῦ μετώπου συνεπέφερε καὶ τὴν σφαλερὰν ἐκτίμησιν τῶν Βουλγάρων τῶν νομιζομένων ὡς Πρώσσων τῆς Ἀνατολῆς. Ποσάκις ἐν συνομιλίαις μας μετὰ φίλων συμμάχων στρατηγῶν τοῖς ἔλεγον ὅτι μία σθεναρὰ ἐπίθεσις καὶ διάσπασις τοῦ ἐχθρικοῦ μετώπου εἰς ἓν μέρος, θὰ ἐπέφερεν ὄχι μόνον τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ ἀλλὰ καὶ τὴν διάλυσίν του. Ἐχαρακτηριζόμην ὡς ἄγαν αἰσιόδοξος. Τίς οἶδε τί θὰ ἐσκέπτοντο περὶ τοῦ Ἕλληνος στρατηγοῦ. Τὰ μετέπειτα γεγονότα πλήρως μ' ἐδικαίωσαν, ἔσχον δὲ καὶ τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν νὰ ἀκούσω ἔκ τινων ὅτι εἶχον πληρέστατον δίκαιον νὰ ὑποστηρίζω τὰ ἀνωτέρω».

Η ΚΥΠΡΟΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ

Ἐπὶ τῇ ἀναγραφείσῃ πρό τινος ἀγγελίᾳ ὅτι οἱ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον Ἰσραηλῖται ἀπέστειλαν ἔντονον διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν κατὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, διατριβογράφος ὑπὸ ψευδώνυμον «Εἷς Κύπριος», εἰς τὴν Καϊρινὴν ἐφημερίδα «Φῶς» ἀνακεφαλαιοῖ τὰς βλέψεις τῶν Ἑβραίων ἐπὶ τῆς Κύπρου κατὰ τοὺς νεωτέρους τούτους χρόνους καὶ ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην ὅσα ἄλλοτε ἐν Κύπρῳ ἐγένοντο ἔν τε τῷ Νομοθετικῷ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ κατὰ ἑβραϊκοῦ ἀποικισμοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν Νῆσον.

«Τῷ 1898 ἱδρύετο μετὰ πολλοῦ πατάγου, γράφει ὁ ἐν λόγῳ διατριβογράφος, ἐν Βερολίνῳ ἡ Ἑταιρεία «Σιών», μὲ πρόγραμμα τὴν ἐκμετάλλευσιν δῆθεν καὶ τὴν μελέτην τῶν περὶ τὴν Παλαιστίνην χωρῶν. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἐφόσον ἐκαλύπτετο ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς ἐμπορικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς μελέτης δὲν ἐτύγχανε πολλῆς προσοχῆς, ἡ καταχθόνιος ὅμως πρόθεσις τῆς Ἑταιρείας ἀπεκαλύφθη τρία ἔτη βραδύτερον εἰς τὸ Πανσιωνιστικὸν Συνέδριον, ἐν Βερολίνῳ τῷ 1901, ἐν ᾧ παρίσταντο καὶ ἐπίσημοι ἀντιπρόσωποι τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐψηφίζετο ἐν αὐτῷ ὅτι «ἡ προσοχὴ τῶν μελῶν ὀφείλει νὰ στραφῇ συντόνως πρὸς τὰς παραπαλαιστινείους χώρας μελλούσας μετ' οὐ πολὺ ν' ἀποτελέσωσι τὸν πυρῆνα περὶ τὸν ὁποῖον θὰ ἐσχηματίζετο τὸ μέγα Ἰουδαϊκὸν Κράτος».

Ὁ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ κινήματος *Trietsch* ἐκήρυξεν ὅτι ἡ λέξις «Παλαιστίνη» ἐστερεῖτο γεωγραφικοῦ ὁρισμοῦ ἀδυνατοῦσα νὰ περιλάβῃ ὁλόκληρον τὴν Ἰσραηλιτικὴν φιλοδοξίαν καὶ ὅτι τὸ ἐδαφικὸν πρόγραμμα τῶν σιωνιστῶν ὤφειλε νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἀκτῖνας του ἀπώτερον κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν. (*Le Sionisme Politique. Baruch 181*).

Ἕτερος ἀρχηγὸς ὁ *Herzl* ὁ καὶ ἱδρυτὴς τῆς ἑταιρείας προέτεινεν ἄμεσον ἔναρξιν τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν εἰσηγηθεὶς ὅπως ἡ πρώτη ἀπόπειρα γίνῃ ἐπὶ τῆς Κύπρου, ἀμφότεροι δὲ ἀνεχώρουν μετ' ὀλίγον εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως βολιδοσκοπήσουν τὸν Σουλτᾶνον ὡς φίλον ἐπικυρίαρχον τῆς νήσου (*Echo Sioniste* 15 Ἰουλίου 1902).

Δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον ὁ Σουλτᾶνος ἐπεδοκίμασε ἢ ὄχι τὸ σχέδιον, γνωρίζομεν ὅμως ὅτι ἅμα τῷ πρώτῳ ἀκούσματι τῆς μελετωμένης ἐγκαταστάσεως μυριάδων ἑβραίων ἐκ Ρωσσίας ἐν Κύπρῳ τῇ συγκαταθέσει τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐξηγέρθη σύσσωμος ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς νήσου καὶ μιᾷ φωνῇ διεμαρτυρήθη ἀποκρούσας τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον.

Ἐνθυμούμεθα τὸν ὄγκον τοῦ μαινομένου πλήθους, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν μωαμεθανῶν, διασχίζοντα τὰς ὁδοὺς τῆς Λευκωσίας καὶ κατευθυνόμενον πρὸς τὸ Ἁρμοστεῖον, τὴν ἀπειλητικὴν ὄψιν καὶ τὰς ἐξάλλους χειρονομίας τῶν διαδηλωτῶν, τὰ ἀποδοκιμαστικὰ ψηφίσματα τῶν συλλαλητηρίων καὶ τὰ φλογερὰ ἄρθρα τοῦ Τύπου στηλιτεύοντος τὴν ἀσεβῆ, ὡς τὴν ἀπεκάλει, ἀπόπειραν. Καὶ ἀπέτυχε μὲν ματαιωθεῖσα ἡ «ἀσεβὴς ἀπόπειρα» ἀλλὰ αὕτη δὲν ἦτο ἡ πρώτη οὔτε δυστυχῶς καὶ ἡ τελευταία ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων κατεδείχθη.

Κατ' εὐεξήγητον σύμπτωσιν, τῷ 1882 ἔτει τῆς ἱδρύσεως τοῦ «Πολιτικοῦ Σιωνισμοῦ» ἰουδαῖός τις *Leopold Graham* ἀπηύθυνεν ἐκ μέρους τῶν σιωνιστῶν ἀπὸ τὸ *Essex Court* τοῦ Λονδίνου διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἀποικιῶν κατὰ τοῦ τὸ ἔτος ἐκεῖνο παραχωρηθέντος τοῖς Κυπρίοις συντάγματος ὡς ἀποκλείοντος δῆθεν τοὺς ἑβραίους τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν διοίκησιν τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων. Καὶ ναὶ μὲν ὁ τότε φιλελεύθερος καὶ φιλέλλην ὑπουργὸς λόρδος Κιμπερλέη ἔθεσε τὸν περὶ οὗ λόγος κύριον εἰς τὴν θέσιν του, ὀλίγον ὅμως ἀργότερα οἱ διάδοχοί του ἐθεώρησαν φρόνιμον καὶ πρέπον νὰ συμπεριληφθῇ ἡ ἀνωτέρω διαμαρτυρία εἰς τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν καὶ νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Κυανῆν Βίβλον ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἡμεῖς τὴν παραλαμβάνομεν.

Θὰ ἦτο φυσικὰ ἀστεῖον νὰ ὑποτεθῇ ὅτι, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἀπέκρουσε πρό τινων ἐτῶν διὰ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἀντιπροσώπου της Λόρδου Κρόμερ τὴν πρότασιν τῆς ἐν Σινᾷ ἐγκαταστάσεως τῶν Ἰσραηλιτῶν, παρέχει ἔστω καὶ σκιώδη ἐνθάρρυνσιν εἰς τοιούτους ἐξωφρενικοὺς πόθους.

Ἀλλ' ἡ διὰ τοῦ ἑβραϊκοῦ χρήματος ἐνασκουμένη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ προπαγάνδα ἐπέτρεψε πρό τινος εἰς Λονδίνειον περιοδικὸν νὰ ὑπομνήσῃ τὴν Συνδιάσκεψιν τὰ ἱστορικὰ δικαιώματα ἅτινα κέκτηνται ἐπὶ τῆς νήσου οἱ ἑβραῖοι τῶν ὁποίων οἱ βασιλεῖς ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν ἔφερον τὸ διπλοῦν στέμμα τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ. Καταντᾷ ματαιοπονία καὶ ἔργον ἐντελῶς ἄχαρι ἡ προσπάθεια πρὸς ἀνασκευὴν τοιούτων ἱστορικῶν παραχαράξεων ἀνατρεπουσῶν ἄρδην τὴν ἀλήθειαν καὶ μὴ σεβομένων τὴν κοινὴν καὶ στοιχειώδη ἀντίληψιν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος. Διότι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων γνωρίζουσι σήμερον ὅτι ἀγοράσαντες οἱ Λουζινιᾶνοι βασιλεῖς τὴν Κύπρον παρὰ Ριχάρδου τοῦ Λεοντοθύμου ἐκόμισαν μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸν κενὸν τίτλον τοῦ βασιλέως τῆς Ἱερουσαλήμ, ἑδρεύοντες διαρκῶς ἐν Λευκωσίᾳ καὶ στεφόμενοι δι' ἀμφοτέρων τῶν τίτλων εἰς τὸν ἐκεῖ ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας.

Θεωροῦμεν περιττὸν ν' ἀναδράμωμεν περαιτέρω εἰς παλαιοτέρας καὶ πλέον ἀπομεμακρυσμένας ἐποχὰς καὶ ν' ἀνοίξωμεν ἀπαισίας σελίδας τῆς Κυπριακῆς Ἱστορίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν δρᾶσιν τῶν Ἑβραίων ἐν Κύπρῳ διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ φέρωμεν ἐκ νέου εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, καίπερ προκαλούμενοι, θλιβερὸν παρελθόν, τὸ ὁποῖον ἐκάλυψεν, ὡς θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ἡ ὁμίχλη τοῦ χρόνου».

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ρώμη, 29)11.—(Ἰταλ.) Ἡ «Ἐθνικὴ Ἰδέα» βεβαιεῖ ὅτι ἡ τύχη τῶν Δωδεκανήσων θὰ ἀποφασισθῇ διὰ δημοψηφίσματος. Ἡ Ρόδος θὰ μείνῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, μέχρις ὅτου ληφθῇ ἀπόφασις διὰ τὴν Κύπρον. Ἡ Συνδιάσκεψις θὰ κανονίσῃ ἐπίσης καὶ τὴν θέσιν τῆς Βορείου Ἠπείρου.

—Ἡ «Ἐθνικὴ Ἰδέα» βεβαιώνει ὅτι εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν ἡ Ἰταλία θὰ λάβῃ ὁλόκληρον τὴν ζώνην τῆς Νέας Ἐφέσου Ἀϊδινίου, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἥτις ἑνώνει τὴν περιφέρειαν ταύτην πρὸς τὴν Σμύρνην.

Ἀθῆναι, 31)13.

Ἀγγέλλεται ἐκ Σμύρνης ὅτι οἱ Τοῦρκοι τῇ βοηθείᾳ ἠλεκτρικοῦ μηχανήματος ἀνετίναξαν τὴν γέφυραν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀγκύρας μεταξὺ Ἐσκὴ Σεχὶρ καὶ Καράκιοϊ καταστρέψαντες τὴν γραμμὴν ἐπὶ μήκους 500 μέτρων. Ἡ ὁλκὴ ἥτις ἔφθασε μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς γεφύρας κατεθρυμματίσθη. Ἀναφέρεται ὅτι ὑπάρχουν 5 τραυματίαι μεταξὺ τῶν ὁποίων 2 σοβαρῶς.

Εἰς Ξάνθην παρέμειναν 200 οἰκογένειαι Βουλγαρικαὶ αἵτινες ἐδήλωσαν ὅτι θὰ παραμείνουν καὶ ὑπὸ τὸ Ἑλληνικὸν καθεστώς.

Αἱ Βουλγαρικαὶ οἰκογένειαι ἐν Θρ... ἢ ἐγκαταλείπουν τὴν χώραν

Ἡ δίκη Σκουλούδη ἤρχισε χθές, ἀλλὰ λόγῳ τῆς ἀπουσίας τῶν μαρτύρων ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον.

Ἀθῆναι 1)14 Σεπτεμ.—Ἀγγέλλεται ἐκ Σμύρνης ὅτι αἱ ἐφημερίδες ἐξαίρουν τὴν συμμετοχὴν κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Μπαϊραμίου τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Ἡ «Πατρὶς» πληροφορεῖται ἐκ Σμύρνης ὅτι ἡ δοθησομένη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐντολὴ ἐν Μ. Ἀσίᾳ θὰ ἐπεκταθῇ σημαντικῶς.

Αἱ μεταξὺ Σεβαστείας καὶ Κων)πόλεως τηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι διεκόπησαν.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπιτρέψῃ, ὑπὸ τινας περιορισμούς, τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γερμ. Αὐστρίας.

Ἀθῆναι 3)16—Συνεπείᾳ τῆς ἐξαπλουμένης ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Τουρκίας ἀναρχίας, τρεῖς Γαλλικαὶ μεραρχίαι ἀπεβιβάσθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἡ Γαλλία θὰ ζητήσῃ 300 χιλ. λίρας ὑπὲρ τῶν οἰκογεννιῶν τῶν 4 Γάλλων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἐφονεύθησαν κατὰ τὰς ἐν Σοοὺκ Τσεσμὲ συμπλοκὰς πρὸς Τούρκους ἀστυνομικούς.

Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας Ρωσσικὴ στρατιωτικὴ ἀποστολή, ἀντιπροσωπεύουσα τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Δενικίν.

Ἡ Ἑλλὰς ὑπέγραψε τὴν διεθνῆ ἀεροπορικὴν σύμβασιν.

Ἱδρύθησαν ἐμπορικαὶ σχολαὶ ἐν Καλάμαις καὶ Θεσσαλονίκῃ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι τὰ ἀγγλικὰ φύλλα δημοσιεύουν μακρὰ ἄρθρα ἐξαίροντα τὸν Σουρῆν καὶ τὸ ἔργον του.

Οἱ ἐν Παρισίοις ἐπίσημοι κύκλοι φαίνονται αἰσιόδοξοι διὰ τὴν τροπὴν ἣν πιθανῶς θὰ λάβῃ τὸ Θρακικὸν ζήτημα.

Ὁ κ. Πολίτης ὑπέγραψε τὴν μετὰ τῆς Αὐστρίας συνθήκην τῆς Εἰρήνης μὲ τινας ἐπιφυλάξεις σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν μειονοψηφιῶν.

Ἡ ἐν Παρισίοις Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ὑπέγραψε σύμβασιν μὲ ἀγγλικοὺς οἴκους ἀσφάλτου διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ στρατοδικεῖον κατεδίκασε τὸν ἰδιοκτήτην τῆς «Ἑσπερινῆς» Γιάνναρον εἰς 7 ἐτῶν φυλάκισιν, ὡς ἐνεχόμενον εἰς τὰ Νοεμβριανά.

Ἡ Ρωμουνία καὶ Σερβία ἀποκρούουν τὴν ἰδέαν τῆς αὐτονομίας τῆς Θράκης, ζητοῦν δὲ τὴν προσάρτησιν αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

4)17.—Ἀγγέλλεται ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς γενικῆς ἐπιθέσεως ἐν τῷ Μακεδονικῷ μετώπῳ, ὁ ἀρχιστράτηγος Φρανσὲ Δ' Ἐσπεραὶ ἀπένειμε τὸν πολεμικὸν σταυρὸν εἰς τὸ δεύτερον Σύνταγμα τῆς ἑλληνικῆς μεραρχίας Σερρῶν, ὅπερ εἰσῆλθε πρῶτον εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός. Συγχρόνως ὁ ἀρχιστράτηγος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τηλεγράφημα, τονίζων τἀποτελέσματα καὶ τὰς θυσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, οὗτινος ἡ γενναία συμβολὴ ὑπῆρξε πολύτιμος διὰ τοὺς συμμάχους. Ὁ ἀρχιστράτηγος περαίνει λέγων πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι δύναται νὰ ὑπερηφανεύεται διὰ τοιοῦτον στρατόν.

8)21 Σεπτεβρίου—Ἀγγέλλεται ἐκ Δυάμας ὅτι 60 χιλ. Θρακῶν ἐν Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ ὑπέγραψαν ψήφισμα ἐκφράζοντες τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν κ. Οὐΐλσων καὶ τὸ Συνέδριον τῆς Εἰρήνης διὰ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Θράκης ἐκ τῆς Βουλγαρίας, καὶ εὐχὴν ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιτροπὴ Θρακῶν θὰ μεταβῇ νὰ ἐπιδώσῃ τὸ ψήφισμα εἰς Παρισίους καὶ Οὐάσιγκτων.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἠγόρασαν παρὰ τῆς Βουλγαρίας τὴν συγκομιδὴν τοῦ καπνοῦ τοῦ 1920—21, ἔχουν δὲ ἐπίσης τὴν προτεραιότητα διὰ τὴν ἀγορὰν ὅλων τῶν Βουλγαρικῶν καπνῶν ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις διατεινομένη ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἀποσόβησιν ἑλληνοτουρκικῶν ἐπεισοδίων ἐζήτησε παρὰ τῶν Ἁρμοστῶν τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἐθνικῶν ἑλληνικῶν ᾀσμάτων. Οἱ Ἁρμοσταὶ δέχθησαν τὴν αἴτησιν ταύτην.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀπερχόμενος εἰς Εὐρώπην χάριν ἐργασιῶν μου δηλῶ εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου καὶ εἰς πάντας τοὺς μετ' ἐμοῦ συναλλαττομένους ὅτι ἀφήνω διευθυντὴν τῶν ἐργασιῶν μου τὸν πρῶτον γραμματέα μου κ. **Κυριάκον Γ. Ἀπέητον**, ὅστις δικαιοῦται νὰ ὑπογράφῃ ἀντ' ἐμοῦ πᾶσαν πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὰς ἐργασίας μου.

Ἐν Λευκωσίᾳ, 13)26 Σεπτ. 1919.

(2—1) Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΕΥΛΟΓΙΑ

Μέχρι τῆς 14ης ἱσταμένου ἡ κατάστασις τῆς ἐπιδημίας εὐλογίας ἐν τῇ ἑστίᾳ αὐτῆς καὶ περὶ αὐτὴν εἶχεν ὡς ἑξῆς:

ΧΩΡΙΑ	ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ	ΘΑΝΑΤΟΙ	ΙΑΣΕΙΣ	ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ
Φοινὶ	69	17	5	47
Πάνω Πλάτρες	31	5	6	20
Κάτω »	15	4	5	6
Μανδριὰ	4	—	1	3
Βάσα	1	—	—	1
Ἁγ. Δημήτριος	2	1	—	1
Παλαιόμυλος	6			6
Λεμίθου	1	—	—	1
Μονιάτης	1	—	—	1
Σαϊττᾶς	2	1	—	1
Ὁλικὸν	132	28	17	87

Χάρις εἰς τὰ δραστήρια καὶ ἀποτελεσματικὰ μέτρα ἅτινα ἔλαβεν ὁ Ἐπαρχ. Ἰατρὸς Λεμεσοῦ κ. Κορσέλλης ἡ διάδοσις τῆς ἐπιδημίας φαίνεται ὅτι ἀνεστάλη ἀπομονωθέντων πάντων τῶν πασχόντων καὶ ἐπιτηρουμένων ἀγρύπνως. Δραστηριώτατα ἐργάζονται ἀμφότεροι οἱ Ὑγιεινομικοὶ Ἐπόπται Λεμεσοῦ καὶ Κυρηνείας κ.κ. Χριστόδ. Κ. Παπαέλληνας καὶ Π. Γ. Καλαβᾶς ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ ἐνεργοῦντες τὴν ἀπολύμανσιν καὶ ἐπιτηροῦντες τὴν ἀσφαλῆ ἀπομόνωσιν.

Δυστυχῶς ἐλλείψει δαμαλίτιδος εἶναι ἀνεμβολίαστα τὰ χωρία Λεμίθου, Τρεῖς Ἐληὲς καὶ ἄλλα γειτνιάζοντα χωρία εἰς τὴν μεμολυσμένην ζώνην.

ΔΙΑΠΥΡΟΣ ΠΟΘΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ

Εἰς τὸ χωρίον Γαλαταρκὰν τῆς Πάφου δὲν ἐστάλη κατὰ παραδρομὴν ἔντυπον σχέδιον πιστοποιητικοῦ ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων διὰ τὴν προσεχῆ Παγκύπριον Γεν. Συνέλευσιν, καὶ ἀφθόρμητοι προέβησαν εἰς ἐκλογὴν οἱ ἐγχώριοι καὶ διετύπωσαν αὐτοὶ μόνοι ἐν τῇ ἀπροσποιήτῳ γλώσσῃ των ὅ,τι αἰσθάνονται καὶ ποθοῦσι.

Δημοσιεύομεν τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον διαδηλοῦν τὸν διαφλέγοντα πόθον τὴν καρδίαν καὶ τοῦ ἐσχάτου Κυπρίου Ἕλληνος χωρικοῦ.

Ἰκάτοθεν ὑποφενόμενη ἐπυτροπὴ Μουκταρως καὶ ἀζάδες καὶ ἐπυτροπὴ τῆς ἐκλυσίας Καὶ κάτηκη τοῦ Χοριου Γαλαταρίας Συναθρηστέντες σήμμερον τῇ 25ῃ Αὐγούστου 1919 καὶ ἐκ σηνφόνου ἐκλέξαμεν Παμφηφὴ τὸν στυλιαγὸν Χ'' Ανίκα Ἐνχοριόνμας Ἀντηπρόσοπον τοῦ Χορίουμας Καὶ παρησιαστὴ εἰς Λευκοσιαν τὴν 29ην Σεπτεβρίου διὰ τὴν ἔνοσιν τῆς πατρηδοσμᾶς Μετα τὺς μυτροσμας Ἑλλάδος καὶ ὑποφενόμεθα.

Γαλατκρία τῇ 25η Αὐγούστου 1919.

Μουκτάρης

Ἀζάδες Σάβας Ἰωάννου.

χ'' Θεόδορως Χαραλαμπου

Χριστόδουλος Σταυρινοῦ

Κλεάνθης χ'' Χαραλάμπου

Ἐπιτροπὴ τῆς ἐκλισίας

Ὁ Πρόεδρος

Παπᾶ Ἐυστάθιος Χαραλάμπους

Χριστοδουλος Σταυρινοῦ

Θεόφιλος Χριστοδούλου

Σάβας Ἰωάννου.

ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ

Συμπολῖται παρετήρησαν ὅτι ἡ Ἀστυνομικὴ Φιλαρμονικὴ ἐν τῷ Δημοσίῳ Κήπῳ παιανίζει σὺν ἄλλοις καὶ Τουρκικὰ ἐμβατήρια καὶ σαρκιά, οὐδέποτε δὲ οὐδὲ μίαν ἐπαιάνισε μουσικὴν σύνθεσιν ἑλληνικήν.

Τοῦτο ἀποτελεῖ φυλετικὴν πρόκλησιν, καθόσον ἡ ἀστυνομικὴ φιλαρμονικὴ ὑπάγεται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ὀφείλει νὰ συμπεριφέρεται μετ' ἄκρας ἀμεροληψίας πρὸς ἀμφότερα τὰ ἐπικρατοῦντα ἐν Κύπρῳ δύο στοιχεῖα.

Ἡ μονομερὴς ὅμως αὕτη πολιτεία τῆς ἀστυνομ. Φιλαρμονικῆς, τείνει νὰ προκαλέσῃ συστηματικὴν ἀποχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ δημοσίου κήπου καὶ φυλετικὰς ἀντιπαθείας, αἵτινες πρὸ πολλοῦ ἔχουσι πραϋνθῆ.

Ο ΑΚΟΥΣΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ὁ Ἀλέξανδρος ἀκούσιος βασιλεὺς πολὺ ἐνωρὶς ἀνεμνήσθη καὶ ἐφαρμόζει τακτικὴν τοῦ πάππου του ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Α' κατὰ τὴν ἐπέτειον ὀνοματικὴν ἑορτήν του.

Εἰς τὰ ἀττικὰ φύλλα ἀναγινώσκομεν ὅτι ἐν ᾧ ἐν Ἀθήναις, μετὰ μεγάλης τῶν ἐπισήμων πομπῆς, τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος ἐπανηγυρίζετο ἡ ἐπέτειος ὀνοματικὴ ἑορτή του, ὁ Ἀλέξανδρος διέτριβεν εἰς Πεταλιοὺς ὡς ἔπραττεν εἰς παρομοίας περιστάσεις καὶ ὁ πάππος του.

Οἱ Πεταλιοὶ εἶνε δασόφυτοι καὶ ἀμπελόφυτοι νησῖδες ἐν τῷ Εὐβοϊκῷ κόλπῳ παρὰ τὰς Εὐβοϊκὰς ἀκτὰς κτῆμα τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Εἶνε ἀξιοσημείωτος ἡ ἐν τόσῳ νεαρᾷ ἡλικίᾳ περιφρόνησις τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὰς πομπὰς καὶ ἐπιδείξεις.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΠΑΣΑΙ αἱ ἀρχαὶ κατῆλθον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Τροόδους θερέτρου καὶ ἐγκατέστησαν εἰς τὰ μόνιμα γραφεῖα αὐτῶν ἐν Λευκωσίᾳ.

◆ ◆ ◆

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. Χρ. Πελίδης, παθολόγος—μικροβιολόγος μετῴκισε καὶ ἐγκατέστη ὁριστικῶς παραπλεύρως τοῦ Ὀφθαλμιατρείου τοῦ κ. Χρ. Καλαβροῦ.

◆ ◆ ◆

ΑΣΜΕΝΟΙ ἐπανεῖδον συγγενεῖς καὶ φίλοι τὸν ἐν Βόλῳ ἀπὸ τινων ἐτῶν ἐγκατεστημένον κ. Κ. Ποδαρόπουλον, τρόφιμον τοῦ Π. Γυμνασίου, ἐκ τῶν πρώτων ἐν Λευκωσίᾳ φιλάθλων καὶ πρώην συνέταιρον ἐν τῷ μεγάλῳ Καπνεργοστασίῳ τῶν κ. κ. Βεργοπούλου καὶ Διανέλλου, κατελθόντα εἰς τὴν δευτέραν πατρίδα του Κύπρον πρὸς ἀνάρρωσιν ἀπὸ ὀξυτάτης νόσου.

◆ ◆ ◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ Ἐν Λαπήθῳ ηὐλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Ν. Κ. Μαντίδου, διευθυντοῦ τῆς ἀνωτέρας ἐν Κυρηνείᾳ Ἑλληνικῆς Σχολῆς καὶ τῆς καλλίστης δεσποινίδος Μελπομένης Κ. Παρασκευαΐδου, ἐγκρίτου τῆς κωμοπόλεως οἰκογενείας.

◆ ◆ ◆

ΕΚ ΠΑΦΟΥ γράφουσιν ἡμῖν ὅτι πρό τινων ἡμερῶν οἱ κάτοικοι Κτήματος ὅσοι περιεπάτουν κατὰ τὴν 5 μ.μ. ἐγένοντο θεαταὶ μιᾶς συνοδείας ἀναμιμνησκούσης παλαιτέρους χρόνους Μία ἅμαξα φέρουσα τὸν Μητροπολίτην Ἀντζουλάτον, μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῆς ὑπηρετρίας καὶ 2 διακόνους Περὶ τὴν 11ην μ.μ. συνοδεία 14 ὅλων ὑποζυγίων μετ' ἀποσκευῶν.

Οἱ θεαταὶ διηρώτων ἀλλήλους, μήπως ἐπανῆλθον ἐν Κύπρῳ οἱ μαῦροι ἐκεῖνοι χρόνοι τῶν Πασάδων καὶ Βέηδων ἢ καὶ τῶν προγενεστέρων τοιούτων τῶν Φράγκων Ἱπποτῶν ἀναλώμασι τοῦ λαοῦ περιερχομένων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

◆ ◆ ◆

Ο ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ παρ' ἡμῖν Δρ Μοῦλλερ ἐδωρήσατο εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια νωπὴν δαμαλίδα, πρὸς δαμαλισμὸν 200 μαθητῶν.

◆ ◆ ◆

ΓΑΜΟΙ. Ἐτελέσθησαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Νίτσας Γ. Τζούβαλη, ἀδελφῆς τῶν κυριῶν τῶν παρ' ἡμῖν ἰατρῶν κ.κ. Εὐρ. Σεργίδου καὶ Φιλ. Χ. Ἰακωβίδου, μετὰ τοῦ διπλωματικοῦ ὑπαλλήλου παρὰ τῇ ἐν Βέρνῃ Ἑλλ. Πρεσβείᾳ κ. Ἰωάννου Λαγγοβάρδου, διδάκτορος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Βέρνης.

◆ ◆ ◆

ΕΝ ΑΥΘΡΟΔΟΝΤΑ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Θεράποντος κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὡμίλησεν ἐποικοδομητικώτατα ὁ Ὁσιώτατος Ἱερομόναχος κ. Μακάριος, Διδάκτωρ τῆς Θεολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, θέμα τοῦ ὡραίου λόγου του λαβὼν τὸ Εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα τῆς ἑορτῆς κατένυξε δὲ ἅπαν τὸ ἐκκλησίασμα καὶ ἐνεθουσίασεν αὐτὸ συνδυάσας τὸ θρησκευτικὸν μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ κηρύγματος. Κ. Λ.

ΕΚ ΛΥΣΗΣ

Κύριε Συντάκτα,

Ἡ προαγγελθεῖσα τοπικὴ πανήγυρις ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, καὶ οἱ συνδυασθέντες μετ' αὐτῆς σωματικοὶ καὶ πνευματικοὶ ἀγῶνες διεξήχθησαν μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας καὶ ἐν μέσῳ πρωτοφανοῦς συρροῆς κόσμου· ὁ λειτουργὸς εὐλαβέστατος Παπᾶ Εὐθύμιος χ'' Ἀναστάση κατὰ τὴν μεγάλην εἴσοδον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος ἀνέπεμψε κατανυκτικὴν δέησιν ὑπὲρ εὐοδώσεως τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως καὶ τῆς αἰσίας ἐκβάσεως πάντων τῶν ἄλλων ἐθνικῶν ζητημάτων.

Αὐθήμερον ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ φιλοδραματικοῦ ὁμίλου τοῦ νεοσυστάτου παρ' ἡμῖν Ἀναγνωστηρίου, «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ», τὸ Ἑλληνικὸν εἰδύλλιον «Ἡ Γκόλφω» μετ' ἐξαιρέτου ἐπιτυχίας.

Νικηταὶ ἀνεδείχθησαν οἱ ἀκόλουθοι κατὰ τὰ διάφορα ἀγωνίσματα:

Χορὸς ἄνευ ᾄσματος.

1) Μ. Κεφάλας ἐξ Ἀραδίππου καὶ Πέτρος Γ. Πέτας, ἐκ Λύσης, ἰσόπαλοι.

2) Πιερρῆς Αὐξέντη.

Χορὸς μετ' ᾄσματος

Ἀνδρέας Κουζαπᾶς ἐξ Ἀθηαίνου.

Καλαματιανὸς

1) Μ. Ἠλίς, ἐκ Λύσης.

2) Α. Χ. Ἀσπρῆς, ἐκ Κοντέας.

Αὐλὸς

1) Γρηγόρης Γ. Ἐγγλέζος, ἐκ Λύσης.

2) Ττόφας Λάρκου, ἐκ Λύσης.

Τσιάττισμα

1) Ἀντώνιος Γ. Τσαγκάρης ἐκ Λύσης ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, λαβὼν κλάδον ἐλαίας.

1) Κυριακὸς Κοντοπότσης, ἐκ Λύσης καὶ Γρηγόριος Χρίστου, ἰσόπαλοι.

Δρόμος 100 μέτρων.

1) Φίλιππος Πατσαλλῆ, ἐξ Ἀθηαίνου, κλάδον ἐλαίας μετὰ μεταλλίου.

2) Χριστόφορος Μιχαὴλ ἐκ Λύσης.

Ὀνοδρομία

1) Τρύφων Πετρῆ ἐκ Λύσης.

2) Παναγῆς Φιλίππου.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΩΝ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ἀντωνίου Θεοχαρίδου ἐκ Λευκωσίας καὶ ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ἀδὰμ χ'' Γερολέμου ἐκ Φλαμουδίου λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλωσιν ὑμῖν τοὺς γάμους τῶν τέκνων αὐτῶν

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Α. ΘΕΟΧΑΡΙΔΟΥ

καὶ

ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ ΑΔΑΜ

εὐλογηθησομένους ἐν Φλαμουδίῳ τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 22 Σεπτεμβρίου 1919, ὥραν 10 π. μ., ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Γεωργίου, παρακαλοῦσι δὲ ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε αὐτοὺς διὰ τῆς εὐγενοῦς ὑμῶν παρουσίας.

Ἐν Φλαμουδίῳ 16)29 Σ)βρίου 1919.

[Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις].

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀποτελοῦντες τὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπείαν Κάμπου ἐκφράζομεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν ἐν Βαρωσίοις μεγαλέμπορον κ. **Φαίδωνα Ε. Χριστοδουλίδην** διὰ τὴν γενναίαν του συνδρομήν, ἐκ £10. 0. 0, ἃς ἀπέστειλεν ἡμῖν πρὸς βοήθειαν τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ μας ἀνεγειρομένου σχολικοῦ κτιρίου, σύναμα δὲ καὶ τὰ συγχαρητήριά μας διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλάνθρωπα αὐτοῦ αἰσθήματα.

Κάμπος, 12)25 Σ)βρίου 1919.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Παναγ. Γεωργίου (πρόεδρος)

Χριστόφορος Πέτρου

Χριστόφορος Ἰωάννου

Κ. Σ. Σιακᾶς

Ἐπιφάνιος Χριστοφῆ.

◆ ◆ ◆

Ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἔγκριτον ἐν Λευκωσίᾳ Ἰατρὸν κ. **Γ. Θ. Σταυρινίδην** χειρούργον, ὅστις δι' ἐπιτυχοῦς ἐγχειρήσεως μὲ ἐθεράπευσε πάσχοντα ἐκ περιτυφλίτιδος.

Ἐν Φλάσου τῇ 13)26)9)19.

Ὁ εὐγνωμονῶν

Ἀγαθοκλῆς Χαραλάμπους.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τσιμέντα ἀρίστης ποιότητος ἔφθασαν εἰς μεγάλας ποσότητας εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Κηρυνείᾳ κατάστημα τῶν κ. κ. **Π. Π. Μετσίδου καὶ Σίας** καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. **Π. Συμεωνίδου** Ἐπόπτου τῆς Γεωργίας ἐν Κύπρῳ, διδακτικὸν βιβλίον τῆς Ε' καὶ ΣΤ' τάξεως τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, ὑπὸ τὸν τίτλον «Σειρὰ Γεωργικῶν Γνώσεων» Κύκλος Β' πωλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν βιβλιοπωλῶν Ἀπ. Ἰωαννίδου, Κ. Ρώσου, Γ. Ὑψηλάντου ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Σ. Ἰωάννου ἐν Ἀμμοχώστῳ. (5—1)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Φ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

ΡΑΠΤΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡ. ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

Ἀπόφοιτος τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς τῆς Δος Ναυσικᾶς Ν. Χριστοφίδου. Κατοικία Πέτρου Σαββίδου Βονιάτου ὑποδηματοποιοῦ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγ. Σάββα πλησίον τῆς οἰκίας τῶν Δων Ἱερεμία. Ἀναλαμβάνει πᾶν εἶδος ἐξωτερικῶν φορεμάτων. Ἐπίσης δέχεται καὶ μαθητρίας. 2—1

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἀποχωρήσας οἰκειοθελῶς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ὑποκαταστήματος τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Σεραφείμ λαμβάνω τὴν τιμὴν ὅπως φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἵδρυσα ἀπὸ σήμερον μετὰ τοῦ ἐκ Λευκωσίας κ. Νικολάου Κ. Πατσελλίδη συνεταιρικὸν παραγγελιοδοχικὸν οἶκον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΚΤΩΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν.

Τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν λόγῳ οἴκου θὰ διευθύνῃ ὁ ἡμέτερος κ. **Κωνσταντῖνος Σ. Κτωρίδης** ὅστις μόνος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ὑπογράφῃ, σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ ὅπως λάβητε σημείωσιν τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλομεν τύχει τῆς πολυτίμου ὑμῶν ὑποστηρίξεως

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΚΤΩΡΙΔΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΣΤΕΛΛΙΔΗΣ

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σ. Κτωρίδης θὰ ὑπογράφῃ:

Κ. Σ. ΚΤΩΡΙΔΗΣ & ΣΙΑ

Λευκωσίᾳ 16)29 Σ)βρίου 1919.

Ὑποδηματοποιοί:

Ἐνθυμεῖσθε τὰ προπολεμικὰ μαῦρα Βακχέττα Ἀμερικῆς ὅπου τὸ ὄπισθεν μέρος αὐτῶν, ἦτο κόκκινον;

Ἀκριβῶς. Ἀπ' ἐκείνης τῆς ὡραίας ποιότητος ἔφθασε μεγάλη ποσότης εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ παρὰ τὸ Παντοπωλεῖον Κατάστημα τῶν Κων Λ. Λουκᾶ καὶ Υἱῶν, καὶ τὰ ὁποῖα πωλοῦνται εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. (5—1)

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ

Πιστεύομεν ὅτι μετ' ἀνακουφίσεως θὰ μάθουν οἱ Γεωργοὶ ὅτι ἐλάβομεν **Χημικὰ Λιπάσματα** τῶν κάτωθι τύπων:

6—8—6 διὰ Πατάτας, Καπνά, Λαχανικὰ κλπ.,

4—10—0 διὰ Σῖτον, Κριθήν, Βρόμην, Βάμβακα κλπ.,

0—12—6 διὰ Κουκιά, καὶ ὄσπρια ἐν γένει.

0—16—0 Ὑπερφωσφορικὸν

τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἐκ τῶν ἐν Ἀμμοχώστῳ καὶ Λεμεσῷ ἀποθηκῶν μας.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οἱ Γεωργοί, κατανοοῦντες τὸ συμφέρον των, θὰ σπεύσωσι νὰ χρησιμοποιήσωσι λιπάσματα πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγῆς των, διὰ νὰ ἐπωφεληθῶσι τῶν λίαν ὑψηλῶν τιμῶν, ἃς ἀπολαύουν ὅλα ἐν γένει τὰ προϊόντα των.

Ν. Π. Λανίτης καὶ Σία

Ἐν Λεμεσῷ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ

Βιβλία Νέα.

ΤΙΜΑΙ ἀσυναγώνιστοι ἀπὸ ἐξαετίας.

Ζητήσατε τὸν τιμοκατάλογόν μας, καὶ μὲ μίαν σύγκρισιν θὰ πεισθῆτε.

Ἡ **Εἰλικρίνεια** ταχύτης καὶ εὐθύτης μας εἶναι παγκυπρίως ἀνεγνωρισμένη.

Σπεύσατε ὅλοι σας πρὸς ὄφελος τῶν μαθητῶν σας νὰ ζητήσητε τὰ βιβλία σας παρ' ἐμοῦ.

Λευκωσίᾳ 7)9)1919.

Γεώργ. Χ. Ὑψηλάντης.

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΟΥ ΦΙΟΥΜΕ

Ρώμη, 30)12—Ὁ Ντ' Ἀνούντσιο, ἀναχωρήσας ἐκ τῆς ἀκτῆς τοῦ Ἀγκῶνος, ἀπεβιβάσθη εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Φιοῦμε, ὅπου ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν 2,000 ἐθελοντῶν συγκεντρωμένων ἐκεῖ. Λεπτομέρειαι λείπουν.

Φαίνεται ὅτι ὁ Ντ' Ἀνούντσιο ἀνέλαβε τὸν ἔλεγχον τοῦ Φιοῦμε.

Ὁ στρατηγὸς Πιτταλούγκα, διοικητὴς τοῦ Φιοῦμε, ἐπεχείρησεν εἰς μάτην ν' ἀντιστῇ εἰς τὸ διάβημα τῶν ἐθελοντῶν κατὰ τῆς πόλεως. Τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἀπεσύρθησαν εἰς τοὺς στρατῶνας των ἡσύχως. Ἐπὶ τοῦ δημαρχείου κυματίζει μόνον ἡ Ἰταλικὴ σημαία. Οὐδὲν ἐπεισόδιον συνέβη. Ἐπιβλητικαὶ διαδηλώσεις ἐγένοντο εἰς Ρώμην, Μιλᾶνον καὶ Γένουαν ὑπὲρ τοῦ Ντ' Ἀνούντσιο. Αἱ ἐφημερίδες, ἐξαίρουσι τὸν ἰδεαλισμὸν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, φοβοῦνται ἐν τούτοις μήπως αὕτη περιπλέξῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, ἥτις εἶνε ἤδη ἀρκετὰ σοβαρά, κ' ἐκφράζουν λύπην ὅτι γρεναδιέροι μετὰ πολυβόλων καὶ θωρακισμένων αὐτοκινήτων μετέσχον αὐτῆς, ἀπειθαρχοῦντες. Μέχρι τώρα τὸ Φιοῦμε εἶνε ἤρεμον.

Ρώμη 31)13.—Μετὰ σύσκεψιν τῶν στρατηγῶν Μπαντόλιο, Ἀλπρίτζι καὶ τοῦ κ. Σπόρτζα ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, σχετικῶς μὲ τὴν κατάστασιν ἐν Φιοῦμε, ὁ κ. Νίττι μετέβη εἰς τὴν Βίλλα Σαβόια ὅπως ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν του εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ἀκολούθως ἐδέχθη τὸν στρατηγὸν Μπαδόλιο. Ὁ Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. Σπόρτζα. Ἔκτακτον ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐγένετο τὴν μεσημβρίαν. Πάντες οἱ ὑπουργοὶ παρευρίσκοντο εἰς τὸ συμβούλιον πλὴν τοῦ κ. Τιττόνι.

Ρώμη 1)14.—Ὁ Βασιλεὺς σήμερον πρωῒ ἐδέχθη τὸν κ. Νίττι, Ἀλπρίτσι καὶ ναύαρχον Σέκκι, ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν. Βραδύτερον ὁ κ. Νίττι ἔσχε συνδιάσκεψιν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ντιάζ.

Ρώμη 1)14 (Χ)—Ἡ ἐφημερὶς «Ἐπόκα» λέγει τὸ Φιοῦμε περιῆλθεν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Γαβριὴλ Δ' Ἀνούντσιο καὶ τῶν δισχιλίων αὐτοῦ ἐθελοντῶν.

Λονδῖνον 2)15 (Ρ).—Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἐκ Φιοῦμε, ἀριθμός τις κατοίκων συνηνώθησαν πρὸς τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα ὡς καί τινες Ἰταλοὶ ναῦται, οἵτινες ἔφθασαν εἰς τὴν ἀκτὴν κολυμβῶντες. Ἡ Γαλλικὴ σημαία καὶ ἡ Ἀγγλικὴ κατεβιβάσθησαν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ Δ' Ἀνούντσιο, τὰ δὲ γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ στρατεύματα περιωρίσθησαν ἐντὸς τῶν στρατώνων αὐτῶν. Μέχρι τοῦδε ἐλλείπουν ἀκριβεῖς λεπτομέρειαι.

Παρίσιοι 2)15.— Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον, περιλαμβάνον τοὺς κ. κ. Πόλκ, Λόϋδ Τζώρτζ, Τιττόνι καὶ Φός, συνῆλθε τὴν ἑσπέραν τῆς χθές. Πιστεύεται ὅτι συνεζητήθη τὸ ζήτημα τοῦ Φιοῦμε.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΟΫΔ ΤΖΩΡΤΖ

Ὁ ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἀγορεύων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων εἶπεν σὺν ἄλλοις καὶ τάδε:

«Ἡ εἰρήνη μετὰ τῆς Αὐστρίας, τῆς Βουλγαρίας καί, ὅπερ σπουδαιότερον δι' ἡμᾶς, μετὰ τῆς Τουρκίας, δὲν ὑπεγράφη εἰσέτι. Ἡ ἐπιβράδυνσις ὅμως, δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς ἡμᾶς, διότι ἀναμένομεν τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν. Ἠθέλομεν νὰ γνωρίζωμεν ἂν εἶναι διατεθειμέναι νὰ συνεργασθῶσι μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν προστασίαν τῶν πληθυσμῶν, οἵτινες ἄνευ προστασίας ἐγκαταλιμπανόμενοι θὰ ἐκουράζοντο. Ἅμ' ὡς γνωρίσωμεν τὴν ἀπάντησιν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, θὰ διακανονίσωμεν τὰ ζητήματα ἀναλόγως. Δὲν ὑπάρχει ζήτημα ἐνδιαφέρον τὴν Ἀγγλίαν εἰς τόσον βαθμὸν ὅσον τὸ τῆς Τουρκίας. Αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς Βρεττ. Αὐτοκρατορίας ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος.»

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ρώμη 30)12. Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς συνθήκης εἰρήνης ἐπιδοκιμάζει τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἐθνῶν κ' εὔχεται ὅπως πάντα τὰ ἐχθρικὰ καὶ οὐδέτερα ἔθνη μετάσχουν αὐτοῦ. Ἡ ἔκθεσις ἀναγνωρίζει τὸ δίκαιον τῶν Ἀρμενίων, Γεωργιανῶν καὶ Ἀλβανῶν ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας, ἐπίσης δὲ τῶν Μαυροβουνίων ὅπως διαθέσουν κατὰ βούλησιν ἑαυτούς. Ἐξ ἄλλου ἀμφισβητεῖ τὴν νομιμότητα τῆς παραπομπῆς εἰς δίκην τοῦ Καΐζερ.

Λονδῖνον 31)13.—Ὁ λόρδος Φίσερ, εἰς τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ἄρθρον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, λέγει ὅτι εὑρισκόμεθα ἤδη ἀνὰ περιόδου μεταλλαγῆς ἥτις θὰ ἐπιφέρῃ τοιαύτην ἀναστάτωσιν οἵαν ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀτμοῦ ἢ διότι εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι τὰ ἀερόπλοια ἔχουν ἀπὸ τοῦδε ἐπιτελέσῃ τόσον καταπληκτικὰς προόδους, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ διὰ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὠκεανοῦ πλοῖα ἄλλη σωτηρία ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ νὰ ταξειδεύουν ὑπὸ τὸ ὕδωρ. Οἱ τύποι τῶν καταδυομένων πλοίων, παντὸς μεγέθους καὶ χαρακτηρισμοῦ, ἀπαιτοῦν σύντονον καὶ σοβαρὰν μελέτην, ἔρευναν καὶ πεῖραν. Ἔχομεν ἤδη ὑποβρύχιον φέρον πρὸ τοῦ πέρατος τοῦ πολέμου τηλεβόλον τῶν 12 δακτύλων. Ἤδη τὸ ὑποβρύχιον τοῦτο εἶνε ἕτοιμον πρὸς μάχην. Ἡ εἴδησις τῆς συνάψεως τῆς ἀνακωχῆς μετεβιβάσθη εἰς τὸ ὑποβρύχιον τοῦτο διὰ μέσου τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου.

Βελιγράδιον 31)13.—Τὸ ὑπουργεῖον παρῃτήθη διότι δὲν κατώρθωσε τὴν τροποποίησιν τῶν ὅρων τῆς Αὐστριακῆς Εἰρήνης τῶν ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῶν μειονοτήτων εἰς τὰ ἐδάφη τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὴν Σερβίαν. Ἡ κυβέρνησις θεωρεῖ ὅτι οἱ ὅροι οὗτοι καταπατοῦν τὴν Σερβικὴν κυριαρχίαν. Οἱ ὑπουργοὶ θὰ μείνουν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ διαρκούσης τῆς κρίσεως.

Παρίσιοι 1)14.—Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ρωμουνίας ἔλαβεν ἐκ Βουκουρεστίου τὴν εἴδησιν τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Βρατιάνο. Ὁ κ. Βρατιάνο δίδων ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς παραιτήσεώς του, λέγει ὅτι πράττει τοῦτο ἐπειδὴ νομίζει ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Ρουμανίας ἀπειλοῦνται ὑπὸ τῆς αἰτήσεως τῶν Συμμάχων ὅπως παραιτηθῇ ἀπὸ τῆς ἀδιαιρέτου κτήσεως τοῦ Μπανάτ, ὅπως διαμοιρασθῇ μεταξὺ τῶν Μαγυάρων καὶ Σέρβων.

Πιστεύεται ὅτι ὁ διάδοχός του θὰ δυνηθῇ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τοὺς Συμμάχους πρότασιν, ἥτις θὰ σώσῃ τὰ Ρουμουνικὰ συμφέροντα, διότι δὲν θὰ εἶνε ἐκτεθειμένοι, ὅπως ὁ κ. Μπρατιάνο, μὲ ὑποσχέσεις ἀναφορικῶς πρὸς τὸ μέλλον τοῦ Μπανάτ.

Παρίσιοι 4)17.—Ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἀπεφάνθη δι' 7 ψήφων κατὰ 2 ὑπὲρ τῆς παραπομπῆς εἰς δίκην τοῦ πρώην πρωθ. Καγιώ, ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, μετατρεπομένης εἰς δικαστήριον, ἐπὶ συνωμοσίᾳ κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἀναφέρεται εἰς τὰς ἀνακαλυφθείσας σημειώσεις ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου ὁ Καγιὼ ἐσχεδίαζε νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν καὶ νὰ συνάψῃ τὴν εἰρήνην μετὰ τῆς Γερμανίας.

Λονδῖνον 10)23.—Αὐθεντικῶς ἀνακοινοῦται ὅτι ὁ Δένικιν ἐκέρδησε τὸ τέταρτον περίπου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσίας μετὰ πληθυσμοῦ 30 ἑκατομμ. ἀπὸ τῶν Βολσεβίκων. Κατέλαβε τὸ τρίτον, τέταρτον καὶ πέμπτον τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Ρωσίας, καὶ ὁ στρατός του ἀριθμεῖ 300 ἢ 400 χιλ. ἀνδρῶν.

Οὐάσιγκτων 10)23.—Ἡ Γερουσία παρεδέχθη διὰ ψήφων 43 ἐναντίον 40 τὸ ψήφισμα τοῦ Λὸτζ περὶ ἀναβολῆς τῆς μελέτης τοῦ Ρεπουβλικανικοῦ σχεδίου. Τοῦτο θεωρεῖται ὡς πρώτη ἔνδειξις τῆς δυνάμεως μεταξὺ τῶν ἀντιτιθεμένων μερίδων.

SUN
INSURANCE OFFICE
LONDON ESTABLISHED 1710
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος.

Κεφάλαιον καὶ ἄλλα ποσὰ πληρωθέντα	*Λίρ. 3.389,505*
Κεφάλαιον ἀζήτητον	*1,920,000*
Σύνολον κεφαλαίων	*5.309,505*

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των ἢ ν' ἀνανεώσωσι τὰς ἀσφαλείας των παρακαλοῦνται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι Γραφεῖον μου ἢ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπρόσωπόν μου κ. Σ. Κ. Σαββίδην.

Πράκτωρ ἐν Κύπρῳ

Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΛΤΣΟΜΗΧΑΝΗ μοναδικὴ ἐν Κύπρῳ, τελειοτάτου συστήματος, κατασκευάζουσα καὶ φλανέλλας εὑρίσκεται πρὸς πώλησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Τυπογραφείῳ «ἡ Λευκωσία».

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτρια
ΜΑΡΙΤΣΑ Ε. ΠΕΤΡΙΔΟΥ
Τύποις «Λευκωσίας»
Πετρίδου καὶ Νικολάου.